

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADSKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

7/8

Smím tomuto světu prospívat jako Kristův kněz

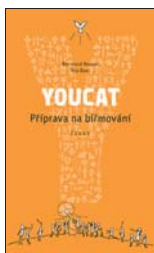
Vzpomínkový rozhovor s Mons. Josefem Sochou

Tušení víry. Sakrální a náboženské umění v pokoncilní době

Na návštěvě v Belgaum

Karmelitánská knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

YOUCAT – biřmování

Knížka je dobrou nabídkou pro všechny, kdo se připravují na přijetí svátosti biřmování. Uvádí nás do toho, co biřmování vůbec znamená, vykládá, jak dospívající a dospělý člověk poznává Boha, co je hřích a jak nás od něj Ježíš osvobozuje, jak se modlit a zpovídat, když nám to moc

nejde, a konečně jak žít trvale v církvi a s církví.
Brož., 112 s., 149 Kč

José Tolentino Mendonça Otče náš, jenž jsi na zemi

Známý myslitel stojí ve své knize před náročnou výzvou – chce věřícím i nevěřícím přiblížit slova modlitby Otče náš, modlitby navýsost křesťanské, kterou Tertulián označil za „shrnutí celého evangelia“.

Brož., 160 s., 149 Kč

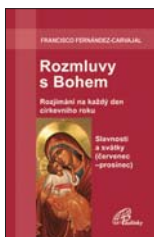
Max Kašparů Po provaze ke Kristu

Knížky Maxe Kašparů si nacházejí cestu k lidským srdcím takřka samy. Příčinou úspěchu je hluboká lidskost autora samého, ale i jeho znalost lidských srdcí; proto je vzájemná komunikace tak snadná, srdečná a přináší své ovoce.

Brož. s klopami, 112 s., 129 Kč

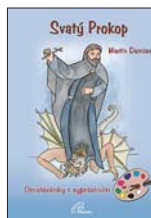
Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, on-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

F. Fernández-Carvajal Rozmluvy s Bohem (7): Slavnosti a svátky (červenec–prosinec)

Pro tento díl autor dopsal pro české čtenáře texty na Slavnost sv. Václava!
Svazek 7: váz., 456 s., 255 Kč

Svatý Prokop Omalovánky s vyprávěním

Příběh poustevníka, který silou modlitby bojoval proti Zlu a spolu s dalšími bratry mnichy pomáhal druhým.
Brož., 16 s., 38 Kč

Liturgický kalendář 2014

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich biblí. Nechybí v něm žádné informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgických období.

NOVINKA!, Brož., 64 s., 48 Kč

Vyjde opět i **Kapesní diář** a **Velký diář**. Více na našem webu, kde lze učinit předběžnou objednávku a získat tak Velký diář s 15% slevou.

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Anselm Grün, Jan-Uwe Rogge Když se děti ptají na Boha Spirituální výchova v rodině

Výchovný poradce a benediktinský mnich se sešli nad tématem, které je pro mnohé rodiče oříškem: Jak s dětmi mluvit o Bohu.

Bytostným přesvědčením obou autorů je, že touha po dokonalosti ve výchově vede jen ke stresu u dětí i u rodičů, že je třeba dělat ve výchově také chyby a učit se z nich. Předávání hodnot, jako je víra v Boha a duchovní život, vede skrze příklad, ale také přiznání vlastních chyb a jejich vzájemné odpouštění.

Brož., 168 s., 309 Kč

Freddy Derwahl Poslední mnich z Tibhirine Svědectví trapisty, který přežil

Osud mnichů z Tibhirine se dostal do pozornosti širší veřejnosti poté, co o nich francouzský režisér Xavier Beauvois natočil film O bozích a lidech (Velká cena poroty filmového festivalu v Cannes 2010). Příběh se odehrál v trapistickém klášteře v Alžírsku v polovině devadesátých let minulého století. Komunita zde pokojně žila uprostřed muslimské většiny. Kdo byli tito mužové? Jaké životní zkušenosti měli za sebou a co si plánovali do budoucna? Kdo a proč je v březnu 1996 unesl a brutálně zavraždil?
Váz., 200 s., 385 Kč

Aby sůl neztratila svou chuť

Začíná období prázdnin, dovolených a výletů. Mnoho z nás tento letní čas využije k zaslouženému odpočinku a obnově sil. Největší radost mají samozřejmě děti – i ony si potřebují odpočinout od školy stejně jako studenti po vydařených zkouškách na střední či vysoké školy. Určitě budeme odpočívat ve společenství rodin, rodičů či prarodičů, kteří nás navštíví nebo za nimiž zajedeme my.

Letošní prázdniny jsou obdobím trochu zvláštním – pokračuje rok víry, vyhlášený Sv. otcem Benediktem XVI. Tehdy nás vybízel, abychom se v tomto období nad svou vírou zamysleli – aby „sůl neztratila svou chuť“ a „světlo aby nebylo uchovávané pod nádobou“ (srov. Mt 5,13–16).

Člověk současnosti potřebuje stejně jako samařská žena u studny znovu pocítit touhu naslouchat Ježíšovi, který nás k víře vyzývá a také k tomu, abychom z něho čerpali životodárnou vodu (srov. Jan 4,14).

Měli bychom znovu najít a odhalit chuť živení se Božím slovem, věrně předávaným skrze církev, i chlebem života, který je posilou pro Jeho učedníky (srov. Jan 6,61).

Ježíšovo učení, abychom se živilí nejen pokrmem dočasným, ale tím, který trvá navěky (srov. Jan 6,27), je naší křesťanskou povinností. Mohli bychom i během prázdnin, na něž si vezmeme s sebou i Písmo svaté, nad těmito slovy zapřemýšlet a zkusit obnovit našeho ducha vírou.

Samozřejmě základem bude naše účast na nedělních mších svatých kdekoli v Čechách, v Evropě nebo na druhé straně zeměkoule. Mohli bychom se vrátit domů obohaceni nejen o zážitky z poznávání nových míst, krásné přírody a dobrých lidí, ale také silnější vírou.

Je jen na nás, budeme-li hledat pouze nové turistické atrakce, nebo i poutní místa, kde se jako věřící pomodlíme za Sv. otce Františka a tak získáme plnomocné odpustky roku víry. Nezapomínejme najít si třeba také v místech svého odpočinku zátíší v lese, u kapličky, Božích muk, u řeky a poděkovat tam Bohu za krásu, kterou kolem sebe vidíme, za dobré lidi, jež potkáváme.

A také za to, že jsme a především že ON, náš Pán a Bůh, je s námi a má nás stále rád.

P. Jan Czeaka

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 8. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Rozhovor

Josef Socha: Smím tomuto světu prospívat jako Kristův kněz 4

Druhý vatikánský koncil

Tušení víry. Sakrální a náboženské umění v pokoncilní době. Umění a posvátná liturgie 7

Znamení zbožnosti

Monstrance 10

Hora Matky Boží opět ožívá 12

Krátké zprávy z diecéze 14

Z biskupství 18

Pozvánky na akce 19

Charitní listy 23

Smím tomuto světu prospívat jako Kristův kněz

Na konci minulého měsíce, přesně 28. června, oslavil generální vikář **Mons. Josef Socha** významné životní jubileum sedmdesáti let. Naskytl se tak možnost trochu zavzpomínat, ale zároveň probrat současnost a budoucnost české církve.

Co pro Vás znamená „sedmdesátka“?

Především je to příležitost podívat se zpět a zrekapitulovat si některé etapy života. V neposlední řadě si spolu s ostatními sedmdesátníky uvědomuji neúprosnost času. Člověk tady nebude na věky a má své limity. Je důležité přijmout skutečnost, že se dostáváme do úseku života, který má svá omezení, a musíme pomalu předávat žezlo povinností a úkolů těm druhým. Samozřejmě pro mě jako křesťana a kněze je každé jubileum pozváním k tomu, abych se podíval i do dalších let a těšil se na to, co mě čeká a čím budu moci společnosti a církvi ještě prospět.

Jaké jste měl dětství?

Vyrůstal jsem v Předhradí, krásném městyse nedaleko Skutče. Byl jsem nejstarší ze čtyř sourozenců, takže jsem rodičům musel pomáhat s jejich výchovou. Tatínek byl obuvník, v našem kraji běžné povolání, maminka pracovala ve státním statku. Dnes bychom řekli, že rodiče byli tradiční věřící. Od dětství jsem prožíval rytmus liturgického roku, od adventu, přes Vánoce, půst a Velikonoce po Svatodušní svátky. Protože jsem ministroval, stále jsem se těšil, co bude v kostele nového. Jsem přesvědčen, že ministranti jsou pomyslně blíže oltáři, takže všechny tyto zážitky se mi vepisovaly do srdce a v pozdějším rozhodování pro kněžství jistě hrály svoji roli. Podobně to bylo s mými prarodiči. Ti mně ukázali život modlitby. Dítě potřebuje vnímat, že člověk má nejen právo, ale i povinnost s Bohem hovořit, a na kom to vidí lépe, než na dospělých ve svém okolí.

Co jste začal studovat?

Po základní škole jsem nejprve nastoupil ve Skutči na jednatiletou střední školu, ale protože jsem stále pošilhával po hudbě, podařilo se mi v roce 1958 udělat přijímací zkoušky

na konzervatoř do Kroměříže. Jako hlavní obor jsem studoval housle, a k tomu byly i další nástroje jako klavír, lesní roh... Plně jsem se připravoval na dráhu hudebníka, což se mi po vojně, kterou jsem strávil hraním ve Vojenském estrádním souboru v Praze, později Vojenské hudbě v Kroměříži, načas splnilo. V roce 1965 jsem nastoupil do Moravské filharmonie v Olomouci a pobyl tam tři roky.

Vedli vás rodiče nějak zvlášť k hudbě?

Tenkrát hrál na vesnici skoro každý, ale jak se říká: „Mnoho jich začalo, málo jich dokončilo“. Nějaká muzikálnost v rodině byla, pamatuji si, že otec trochu na housle hrál, ale že by mě nějak zvlášť vedli, to ne. K rozvíjení muzikantských schopností mně nejvíc pomohla hra na varhany. Od třinácti let jsem pravidelně hrával během bohoslužeb v našem kostele. To byl základ, kde jsem se naučil pečlivě poslouchat tóny a harmonie.

Z jakého důvodu jste se rozhodl pro kněžství?

Každé povolání ke kněžství je skutečným povoláním, to si nemůžete nějak naplánovat, i pro mě samotného to bylo překvapení. Ke kněžství jsem nikdy záměrně nasměřoval, přišlo ke mně samo jako blesk z nebe. Půl roku trvalo, než jsem se s tím srovnal. Stále jsem přemýšlel, rozmýšlel, zápasil, až přišla chvíle, kdy kněžství převážilo všechno ostatní, hru na housle, v budoucnu rodinu a další věci spojené s běžným životem, a já se zaradoval z nabyté svobody v duši. Na podzim roku 68 jsem nastoupil na Litoměřickou bohosloveckou fakultu.

Měl na Vás někdo vliv?

Ani bych neřekl, že jsem byl někým motivován. Spíš jsem viděl tu svobodu Boží, která mě naplno zasáhla. Myslím, že jsem své okolí – rodiče, strýčka kněze (salesián František Socha 1918–2009 – pozn. redakce), velmi překvapil. Určitě se za to někdo modlil, i když ještě nevím kdo.

Poznamenalo atmosféru v semináři dění okolo Pražského jara?

Pražské jaro jsem vnímal spíš ve filharmonii v Olomouci. V září už nám za zády rachotily ruské tanky a bylo jasné, že ten závan svobody nebude mít dlouhého trvání. Přesto jsem vděčný, že jsme zachytili začátek studia teologie před tuhou normalizací. Na fakultu přišla řada nových profesorů, kteří dříve nemohli učit. Spirituál Josef Hermach

● Primiční mše svatá v roce 1973, zcela vpravo biskup Karel Otčenášek, foto: archiv Josefa Sochy

byl hodně výrazná osobnost a příkladně se o nás staral. Ještě z dob dřívějších tam byl bibliista Jan Merell, přišel morální teolog Oto Mádr či kanonista Miroslav Zedníček, ti všichni museli s námi v roce 1973 skončit.

Jaká byla Vaše první farnost?

Byl jsem ustanoven kaplanem v Kutné Hoře a to město si mě okamžitě získalo. Jednak svojí krásou, jednak lidmi, kterými jsem byl obklopen. Měl jsem dobrého šéfa pana vikáře Müllera. Kromě povinností přímo ve městě jsem dva roky docházel, později, když jsem si koupil Trabanta, dojížděl do malé farnosti Grunta v sousedství. První krůčky v kněžském životě byly samozřejmě náročné, klasik praví, že „Poeta nascitur, orator fit“. Příprava každého kázání mě stála mnoho času a sil, ale začátek kněžského života je téměř u každého po všech stránkách náročný. Taková je dlouholetá zkušenost a nikdo na tom nic nezmění. Ke kněžskému životu to patří. Je to dokonce i formační a i na tyto náročné začátky my kněží, třebaže to nebylo jednoduché, rádi vzpomínáme.

Jak dlouho tato idyla trvala?

V roce 1977 jsem přešel do Kácova, to už je takové milé Posázaví, tehdy ještě patřil do královéhradecké diecéze. Tam jsem působil pět let a měl jsem možnost si opravdu „zafarářovat“. Hodně mě bavila práce s lidmi, i když jsem si o dnešním rozsahu pastoračních aktivit mohl nechat jen zdát. Na začátku osmdesátých let jsem byl přemístěn do Zbraslavic, trochu blíže Kutné Hoře, ale tam jsem nevydržel tak dlouho, protože v Hradci Králové na konzistoři umřel páter Pecina a ještě předtím si mně vyhlédl za svého nástupce. V roce 1985 jsem se tedy ocitnul v Hradci na biskupství. Nejprve jsem pracoval jako archivář a ve zbytku času vykonával administrativní práce na konzistoři. Po nějakém čase jsem se stal ceremonářem kapitulnímu vikáři Karlu Jonášovi. Jezdil jsem s ním po různých akcích a měl tak možnost poznat diecézi. V pozdější službě generálního vikáře mi to velmi pomohlo, znát diecézi, to je půl práce hotovo.

Překvapila Vás realita kněžského života?

Všude je zem Páně, ale samozřejmě se práce kněze na venkově od města liší. Vždycky záleží na tom, jaký vztah si kněz k těm lidem vybuduje. Když je má rád a dokáže je přijmout, jací jsou, tak je vše o mnoho snazší. Otevřou se mu mnohé možnosti, jak na ně působit. Každá z farností, kterými jsem prošel, byla samozřejmě jiná, ale všude jsem našel ochotné lidi.

Na hradecké konzistoři jste zažil poměrně kontroverzní postavu Karla Jonáše, který řídil diecézi v čase, kdy nemohl biskup Otčenášek vykonávat svou funkci. Jaký byl?

Nijak zvlášť se mi nesyvěoval, byl zvyklý si hodně věcí zařizovat sám. Nepochybně to byl člověk velmi schopný, i když měl nepochybně svoje stinné stránky. Řekl bych, že mu šlo o to, aby církev v situaci, ve které se nacházela, aspoň něco dělala. Když jsem přemýšlel, jaký k němu zaujmout postoj, došel jsem k názoru, že ho musím přijmout a mít rád. Svým způsobem jsem na něm obdivoval, že po sametové revoluci dokázal z úřadu odejít bez nějaké viditelné hořkosti. Byl ustanoven administrátorem v Býšti a pravidelně tam dojížděl. Při jedné z cest měl nehodu, jejímž následkům podlehl. Biskup Otčenášek si přál, abych na biskupství zůstal, takže jsem ve službě ceremonáře a sekretáře pokračoval u něho.

Popíšete atmosféru devadesátých let a obnovu diecézního života?

Těšili jsme se, že přichází něco nového, i když jsme netušili, jak bude náročné ve všem obstát. Život církve se měnil se závratnou rychlostí. V určitém ohledu se ani nedalo všechno zachytit a zpracovat. Pan arcibiskup přišel dobře připravený, celou řadu věcí měl promyšlených dopředu a cíleně začal obnovovat aktivity církve. Z dnešního pohledu bylo trochu nešťastné, že chtěl mít všechno hned a do rady podniků se vrhal přímo po hlavě. Často říkával: „Musíme dohonit všechno, co jsme za těch čtyřicet let zameškali“. Z jeho pohledu to bylo úplně pochopitelné. Hlavní důraz kladl na pastorační aktivity a také navázání potřebných kontaktů, aby církev co nejrychleji a nejintenzivněji vstoupila do společenského povědomí.

Co zahraniční pomoc?

S ní to byla hodně improvizace. Odněkud jsme se dozvěděli, že ve Vídni funguje Evropský pomocný fond, a tak jsme se na něj hned obrátili, podobně jsme postupovali i s nadací Kirche in Not. Jindy nám kontakty pomohli navázat zahraniční přátelé, když se sami o nás aktivně zajímali. Jako první, myslím už v lednu 1990, nás navštívila skupinka ze Sankt Pöltenu od biskupa Franze Žaka, se kterým se Karel Otčenášek přátelil. O něco později přijeli věřící ze Švýcarska. Díky nim jsme mohli rozjet projekt Nového Adalbertina.

Návštěva papeže Jana Pavla II. v Hradci Králové pomyslně uzavřela ta překotná devadesátá léta.

Pan arcibiskup si vždycky přál, aby papež Jan Pavel II. do naší diecéze přijel. Už proto, že se dobře znali. Kardinál Tucci, který jako první přijel vyjednávat místa, kde by se měla papežská návštěva uskutečnit, řekl, že papež si přeje navštívit místo, kde byl biskupem sv. Vojtěch, klášter, který založil, a diecézi, kde se narodil. To byl základní impuls, na základě kterého jsme se odvážili přímo lobovat za Hradec. Nakonec se dohodlo, že to bude návštěva pro mladé.

Dá se srovnat spolupráce s biskupy Otčenáškem a Dukou?

Každý byl jiný a byli i v jiné výchozí situaci. Velmi jsem si vážil skutečnosti, že pan biskup Dominik Duka rád a s pozorností navázal na to, co jeho předchůdce připravil. Tenkrát ještě bylo rozestavěné Nové Adalbertinum, prohluboval se dluh vůči bankám a situace začínala být vážná. Říkali jsme si, jaký postoj zaujme? Prodáme to, nebudeme se k tomu hlásit, nebo projekt dokončíme? Biskup Dominik se nezalekl a stavbu dokončil, což bylo pro nás velkým povzbuzením.

Jak vidíte ze své pozice perspektivu české církve po majetkovém vyrovnání se státem? Pomineme-li jeho odpůrce, tak i mnozí věřící se dívají do budoucna s obavami.

Je to úplně nová situace a budeme se muset mnohé věci znovu naučit. Totalita zभावila církev mnohých aktivit, které jí byly po staletí vlastní, a nebylo možné se profilovat do profesí, které teď budeme potřebovat. Nicméně si myslím, že se nemusíme tolik bát. Budeme svobodnější v nakládání s majetkem, který nám patří, a budeme ho

● Ve studiu Českého rozhlasu Hradec Králové je Mons. Josef Socha jako doma. Na snímku s redaktorkou Evou Zálešákovou, foto: archiv ČRo HK

moci užít k dobru těch, kteří to právě potřebují. Věřící se patrně budou muset do budoucna podílet na životě církve více než dosud. Od nás všech se bude žádat odpovědnost, abychom s obezřetností a zápalem hospodařili s tím, co církvi patří.

Co bylo pro Vás v životě nejtěžší rozhodnutí?

Malá i velká rozhodnutí děláme každý den. Když jsem byl řadový kněz, věděl jsem, že je nade mnou biskup, případně generální vikář, a oni nějak rozhodnou. Když jsem se sám stal generálním vikářem, otevřel se mi nový svět. Najednou jsem viděl, že spoustu nepříjemných věcí za mě nikdo neudělá. Často se mají věci tak, ať rozhodnu jakkoliv, vždy se to nebude někomu líbit. Beru to s nadhledem, že to už patří ke službě ve vedení.

Čeho se naopak ceníte?

Práci na biskupství jsem mnoho získal. Kdybych byl vesnickým farářem, byl bych určitě taky spokojený, možná bych neměl tolik starostí a určitě by se moje schopnosti rozvinuly jinak. Ze své pozice jsem mohl více nahlédnout do univerzality církve, do tohoto živého společenství, které dává do pohybu lidská srdce. Setkal jsem se s mnoha lidmi, navázali jsme přátelství s celou řadou diecézí v zahraničí. Mohl jsem vycestovat a podívat se, jak žije církve ve svobodném světě. Přesto všechno bych řekl, že nejdůležitější je, že smím tomuto světu prospívat jako Kristův kněz a zprostředkovávat mu velké Boží dary.

Máte čas na záliby?

Kněz má mít zálibou jedinou a tou je jeho kněžství. To neznamena, že by se mu nějak zúžil pohled na svět. Naopak vidím, že čím víc přijímám kněžskou roli, tím víc se stávám způsobilým vnímat člověka a jeho život v celé šíři. Mám samozřejmě rád muziku, ale to až když zbude čas, kterého moc není. Kromě toho se rád projdu po venku nebo zasportuji.

Housle tedy nezahálí?

Teď si zahraji rád, ale byla doba, kdy jsem na ně dlouho nehrál. Až v rekonvalescenci po nedávné nemoci jsem po nich znovu sáhnul. Sice mi hraní nejde tak, jak bych si přál, ale stále mě baví.

V jistém smyslu asi změnila nemoc váš život.

Určitě měla v mém životě význam a je dobře, že jsem musel touto zkouškou projít. Operace nádoru byla poměrně náročná, trvala pět a půl hodiny, ale vím, že se za mě hodně lidí modlilo, a tak jsem to všechno přestál velmi dobře. Dnes se cítím v dobré kondici, prakticky nemám žádná omezení.

Luděk Bárta

Tušení víry – sakrální a náboženské umění v pokoncilní době

4. prosince 1963 se ve svatopetrské bazilice v Římě konalo závěrečné hlasování sněmovních otců, které uzavřelo jednání o liturgii, které bylo na koncilu projednáváno jako první. Text dokumentu vešel do historie pod latinským jménem *Sacrosanctum concilium* čili Konstituce o posvátné liturgii. Z přítomných biskupů jich pro závěrečný text zvedlo ruku 2147 a pouze 4 byli proti. Ten den byl dokument schválen i papežem Pavlem VI. Bylo to symbolické datum: před 400 lety byl totiž uzavřen Tridentýský koncil (1563). Podobně jako další dokumenty koncilu neupravuje pouhé jednotlivosti církevní praxe, ale v mnohem širších rozměrech ukazuje směr, kterým by se liturgie spíše měla v moderním světě ubírat, aby vedla k plodnému prohloubení křesťanského života. Úzkou spojitost spatřuje dokument i v křesťanském umění, které nemalým způsobem přispívá ke kráse a vznešenosti bohoslužebného úkonu.

Krása, která zachraňuje – o významu sakrálního umění

K tradici církve už od počátku patří umění. V lidské zručnosti a dovednosti se člověk nadaný uměleckými dary přibližuje velmi intenzivně Bohu, který stvořil svět jako dobrý a krásný. Svou povahou jsou všechny druhy umění zaměřeny k nekonečné Boží kráse a člověk, stvořený k Božímu obrazu, má možnost tuto krásu do světa rovněž vnášet. Jeho život totiž není odsouzen k pasivnímu přijímání okolního světa, ale naopak v důsledku hledání krásy jeho kreativnímu dotváření. Tak se už od počátku dali mnozí Izraelité do služeb Archy smlouvy a později chrámu v Jeruzalémě, který směli k Boží oslavě ozdobit svými díly, které sami chápali jenom jako pouhé odlesky Krávy, která je původcem Všeho. Náboženské autority Židů si však zároveň byly vědomy emocionální síly, kterou v sobě umění skrývá a které by mohlo člověka od Boha vzdálit, pokud by bylo užito nesprávně. Tato snaha svést člověka z cesty prostřednictvím zdůrazněné vnějškovosti uměleckého díla, přehnanou nádherou a ztrátou smyslu pro obsah a s ním spojené poselství. I přes toto riziko není ikonoklasmus (absence obrazů) ve starozákonních intencích cestou, po které by se měl křesťan vydat. Bůh sám sebe totiž zobrazil, když vstoupil do lidských dějin jako »Boží Syn« Ježíš Kristus, který „vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí“ (Flp 2,7) či že se „Slovo se stalo tělem, aby přebývalo mezi námi“ (J 1,14). Či ještě jinak: Kristus je tím nejkrásnějším Božím dílem.

Z hlediska církevních dějin reagovalo soudobé umění na problémy doby stejně intenzivně jako teologie. Je zajímavé, že první obrazy Krista objevují v době vážně poznamenané spory o Kristovo lidství a božství. Západní smýšlení přisuzovalo obrazům a obecně umění především didaktickou úlohu, jako významnému prostředku

ilustrujícímu dějiny spásy. Ale nejen to: považuje za důležité, že jde o cestu, která pomáhá člověku pronikat – za součinnosti Písma – do hloubky Božích tajemství, čímž zároveň kultivuje i lidskou duši. Definiuje-li klasická teologie svátost jako „viditelné znamení neviditelné Boží milosti“, otevírá definice širokou náruč církve i jakékoliv formě zobrazovacího umění. Reformace a její teologové však později zpochybnili význam církevního umění, které podle nich „odvádí mysl od Boha“. Reagovali tím však především na vyhocenou smyslovou podobu výtvarného projevu renesančního umění, které až přehnaně zaměřilo svou pozornost na člověka. Ruku v ruce však šlo i o zpochybnění dalších projevů staleté církevní praxe, do kterého přerostla kritika kultu ostatků, přebujelých obřadů i nízké církevní kázně. Výsledkem bylo zpochybnění pravých „viditelných znamení milosti“, tj. svátostí – a zvláště eucharistie.

● Úprava liturgického prostoru v kostele Panny Marie v Orlici vyvolala svého času kontroverzi, přesto se ukázalo, že dnešní uspořádání interiéru naopak významově zdůraznilo kvalitu starého a přidalo nové hodnoty, foto: Luděk Bárta

● Strop Sixtinské kaple, ve světoznámém prostoru se odehrávají i pravidelná setkání papeže s umělci, foto: [Wikipedia.org/creative.com-mons](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sistine_Capelle_-_Ceiling_-_Detail_-_Moses.jpg)

Nova et vetera

Důsledky byly obrovské. Zasažen byl i viditelný smyslový svět, v němž křesťan žije svůj život. Neúměrné zdůraznění Boží přesažnosti (transcendence) však opomnělo, že Kristus, jako pravý syn Boží, učí své následovníky i zcela konkrétní lásce a odpuštění. „Ti, kteří nepřijímají vůbec žádný vnější kult, postrádají smysl pro Kristovo lidství a zanedbávají onu svatost, která se týká našich těl a našeho masa,“ shrnul největší slabinu reformace jeden z prvních jezuitů Petr Faber. V atmosféře nadšení tolik podobnému nekritickým reformátorům 16. století proběhla později na mnoha místech světa, především ale v Evropě, dlouho očekávaná liturgická reforma. Zvláště v 70. letech, kdy byly takové zásahy nejvíce prováděny, došlo k obrovským ztrátám na uměleckém vybavení kostelů. Mnoho nepoučených biskupů a kněží v jakési pokoncilní euforii a hlavně po zcela subjektivním posouzení začalo odstraňovat oltáře, kazatelny, mřížky, relikviáře, přesunovat či odstraňovat lavice, posvátné obrazy a ničit nepoužívaná roucha, aby se vyšlo vstříc požadavkům moderní doby. V církvi se jakoby rozšířil strach z uměleckého dědictví minulosti, které bylo postaveno do protikladu k současnosti. „Co bylo

posvátné pro předcházející generace, zůstává posvátným a velkým i pro nás, a nemůže být znenadání zcela zakázáno nebo dokonce pokládáno za škodlivé,“ dodal později papež Benedikt XVI., když se měl vyjádřit k této problematice.

Jste ve světě strážci krásy!

Kněží i biskupové v minulosti horlivě dbali o to, aby vše, co je nějak spojeno se slavením bohoslužeb, vynikalo srozumitelnou důstojností a krásou uměleckého projevu, a tak i přispívalo ke kráse bohoslužebného úkonu umožňujícího člověku se intenzivněji povznést k Bohu. Díky mimořádnému porozumění pro duchovní hodnoty povzbuzovali umělce, aby své dary daly do služeb celému společenství, které se shromažďuje k modlitbě a oslavě Boha v chrámech. Tak se během staletí vytvořil umělecký poklad, který dokáže i dnes oslovit svou bezprostřední krásou i člověka, který se dosud s pravdami evangelia nesetkal. Již sv. Karel Boromejský, který uvedl v život reformy Tridentského sněmu, apeloval na duchovní, aby střežili dědictví minulých dob a osvojili si dobrou znalost umění, aby podle něho mohli lépe posuzovat, zda-li konkrétní umělecké dílo smí být v kostele

či nikoliv. „*Lidské výtvoř jsou tím více zasvěceny Bohu, jeho chválě a slávě, čím více si kladou za cíl jedině to, aby co nejvíce přispěly k oddanému otevření lidské mysli vůči Bohu,*“ zopakovala znovu i sněmovní konstituce (SC 122). Liturgická výchova kněžstva i laiků vedená k dobrému pochopení bohoslužebného jednání a jeho symboliky, stejně jako znalost Písma a učení církevních otců, na kterou apelovalo i obrodné liturgické hnutí v 19. století, jde však ruku v ruce i s náležitým pochopením nejenom soudobého, ale i starého umění. V tomto duchu se snažili působit na kněžský dorost velké osobnosti, které svou činností předešli Konstituci o mnoho desetiletí (P. Gueranger, A. W. Pugin, R. Guardini a v našich zemích A. Podlaha, M. Schaller, E. Šittler a J. Cibulka). Význam umělecké a liturgické výchovy dnes zcela opomíjí univerzitní i kněžská formace seminaristů, kteří přitom mají být nejenom strážci uměleckého pokladu církve i pro budoucí pokolení, ale stejně tak i garanty kultivace stávajícího projevu soudobého umění, vůči kterému má být církev otevřená stejně jako v minulosti. „*Přejeme si vroucně, aby faráři a všechno kněžstvo vůbec osvojili si důkladnou znalost zejména církevní archeologie, a jemný vkus ve věcech církevního umění, aby pro jejich nesprávný posudek nebo neschopnost nehynulo, co má být zachováno, a nezůstávalo, co má být odstraněno, a aby nestihla je neprávem pohana, že zkazili spíše – často mnohým nákladem – než-li napravili, co zvelebiti měl,*“ adresoval nadčasové poselství kněžstvu hradecké diecéze Eduard Šittler (1903).

Víra a umění jsou projevem svobody člověka

Mohlo by se zdát, že nikdy si nebylo umění s vírou tak vzdálené jako v současné době. Je pravda, že po dlouhém tápání a určité bezradnosti, která od poloviny 19. století vedla k bezduchému a stereotypnímu opakování náboženských témat, přichází doba, jejíž umění je poznamenané absencí Boha nebo dokonce i odporem k němu. Autentické umění, které je výrazem hledání pravdy, má vždy spojitost se světem víry, protože nese náboženskou výpověď. Umělec, přestože zachycuje hrůzy světa či temno a zlo ukryté hluboko v lidské duši, se stává nepřímým, ale i nepřeslechnutelným hlasatelem očekávání vykoupení. Navzdory proklamovanému sekularismu neustává zájem umělců o náboženská témata. Druhý vatikánský sněm povzbuzuje světovou církev k nutnosti dialogu se soudobým uměním a světem kultury především v pastoraální konstituci *Gaudium et spes* (1965). Existuje podle nich úzká spojitost mezi uměním a světem víry: „*Umění a literatura (stejně jako víra – pozn. aut) se snaží vyjádřit vlastní podstatu člověka, jeho problémy a zkušenosti získané úsilím o poznání a zdokonalení sebe i světa: chtějí odhalit jeho postavení v dějinách a ve vesmíru, osvětlit jeho bídu i radosti, potřeby i schopnosti a nastínit lepší úděl člověka...*“ (GS 62). I teolog musí v každé době věnovat pozornost uměleckým dílům, které jsou mnohem

více než jen pouhou estetickou ilustrací, ale díky hluboké intuici umělců se mohou stát i opravdovými prameny teologického poznání.

Církev vždy potřebovala umění, ale i dnešní umění stále potřebuje církev. K oboustrannému plodnému spojení vybízeli i všichni pokoncilní papežové. Hluboká poselství adresovali umělcům papežové Pavel VI. (1964, 1965) i Jan Pavel II. (1980, 1983 a především 1999), známé jsou i teologické reflexe Benedikta XVI. (např. 2009 při setkání s umělci v Sixtinské kapli). „*Tato spolupráce (církve a umění) byla zdrojem vzájemného duchovního obohacení. Pravdou však zůstává, že křesťanství díky ústřednímu dogmatu vtělení Božího Slova otevírá umělcům horizont výjimečně bohatý inspiračními motivy. Jak ochuzující by pro umění bylo opustit nevyčerpatelný zdroj evangelia!*“ pronesl papež Jan Pavel II. u příležitosti otevření zrestaurované Sixtinské kaple (1999).

Svět potřebuje krásu, aby nepropadl beznaději

Během slavnostního ukončení Druhého vatikánského koncilu 8. prosince 1965 se papež Pavel VI. obrátil i na umělce: „*Jste-li přáteli opravdového umění, jste našimi přáteli! Svět, ve kterém žijeme, potřebuje krásu, aby nepropadl beznaději. Krása, stejně jako pravda, je tím, co vlévá radost do srdce lidí, je oním cenným plodem, který odolává hlodání času, sjednocuje generace a umožňuje jim v úžasu vzájemně komunikovat...*“

Velký potenciál, který kulturní dědictví víry našich předků nabízí, však vyžaduje více než kdy předtím srozumitelně hovořit „nenábožensky o náboženských věcech“. Odcizení většinové společnosti od křesťanství a jeho kultury je možné překonat pouze akcentováním nadčasových hodnot krásy uměleckých děl, které jsou víc, než pouhými doklady minulosti. Jde o preevangelizaci *par excellence*. Na tyto skutečnosti opakovaně upozorňovala Papežská rada pro kulturu, ale i papež Benedikt XVI. ve svých promluvách či v teologických dílech: „*Lidé, kteří si přichází do katolických kostelů prohlédnout výtvarné umění a architekturu, by také měli dostat tušení víry, která tato díla inspirovala...*“

P. Radek Martinek

Radek Martinek vystudoval dějiny výtvarného umění na Univerzitě Palackého v Olomouci, nyní působí jako kaplan v Pardubicích, kde má na starosti i péči o vysokoškolské studenty. Dlouhodobě se věnuje ochraně církevních památek, především liturgických předmětů. Vyučuje liturgiku na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové.

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Monstrance

Bůh, tak jak ho poznávají židé a křesťané, je Bohem, který stojí za stvořením viditelného i neviditelného světa, je stvořitelem veškerého vesmíru. Je ale také oddělený od svého stvoření. Nelze ho pochopit, zachytit obrazem či jakkoliv obsáhnout, nelze ho ani spoutat do lidských slov nebo představ. Nelze ho pojmenovat... A právě proto má v srdci každého člověka místo veliká touha vidět Boha tváří tvář. Podle biblického chápání člověk ztratil vzácné privilegium důvěrného bezprostředního patření na Boží tvář v okamžiku, kdy se svobodně rozhodl dát sám sebe na místo, které však patřilo Bohu. V ten okamžik vstoupil do lidského života trvalý strach z jeho spravedlivého hněvu, důsledek Boží *žárlivosti*, která se nesnese s hříchem. Lidskou touhu znovu patřit na Boha však nic z toho neumenšilo.

V duchovních peripetiích vyvoleného národa jsou zajímavé okamžiky, kdy zdánlivě vzdálený Bůh z lásky k člověku prolomil i toto nepsané *tabu* a přiblížil se člověku tak blízko, že ho téměř mohl spatřit. „*Dovol mi spatřit tvou slávu,*“ žádá patriarcha Mojžíš Hospodina ve chvíli, kdy se utišil jeho hněv, jenž byl reakcí na lidem uctívanou modlu odlitou ze zlata do podoby telete. Boží odpověď je jasná: „*Všechna má dobrota přejde před tebou... nemůžeš však spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu*“ (Ex 33, 18-20). Ano, člověk se nemůže přímo setkat s Bohem a zůstat živý. Či jinak: zahlédne-li alespoň něco z Božích tajemství, nemůže už nadále žít stejně jako předtím. „*Věru, ty jsi Bůh skrytý, Bůh Izraele, spasitel...*“, vyznal se později Izaiáš (45,15). Podobně jako mnozí před ním i po něm si ale zároveň uvědomuje, že tu nejde o nečinnost nebo nezájem, ale obrovskou sílu milosti, která se teprve v budoucnu v plnosti projeví.

Boha vidí ti, jejichž oči duše jsou otevřené...

„*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*“ (J 1,14). V tu chvíli se zcela změnil svět. Bůh poodhalil roušku tajemství a sestoupil na zem. Stal se v Kristu viditelným. Během svého pozemského života chystá Ježíš své učedníky na to, co bude. Dává nový smysl všem ustanovením posvátného zákona, ale hlavně učí zcela novému a důvěrnému vztahu k nebeskému Otci. „*Kdo vidí mne, vidí Otce,*“ říká Ježíš v Janově evangeliu (14,9; 12,45). Nejvyšším důkazem Ježíšovy lásky je ale jeho oběť na kříži, která zlomila pouta starého nepřítel a otevřela

● Monstrance patří mezi náročně zdobené liturgické předměty, foto: Luděk Bárta

nám cestu ke zcela novým zaslíbením. Ještě předtím však ustanovil novou svátost – eucharistii, kterou od nyní mají jeho následovníci slaviti „*dokud nepřijde*“. A tak se stalo. Eucharistie se stala vrcholem a zdrojem všech ostatních svátostí, pravým středem lidského člověka.

Velmi brzy se vytvořil zvyk uchovávat část posvěceného chleba na důstojném místě v kostele pro potřeby nemocných a hlavně umírajících. Zbožný lid si hned zvykl přicházet, aby tu v tichosti mohl rozjímat o velikosti Božích darů a zvláště o tajemství jeho přebývání ve svátosti eucharistie. Úcta k Pánovu odkazu a zvláště k tajemství jeho přebývání mezi námi pod způsoby chleba a vína musí být živena Písmem svatým. Tato samozřejmá pravda však jakoby přestala ve středověku

na čas existovat. S rychlostí, s jakou se otevíralo křesťanství novým kulturám, ale zároveň vždy nepřicházelo i hluboké porozumění tomu tajemství, které musí být formováno biblickými texty, ať už starozákonnými předobrazy nebo jejich naplněními v Kristu s následnou apoštolskou reflexí. Zkrátka středověký člověk sice po eucharistii toužil, ale zároveň se ji bál přijímat! Snad za to může postupný vznik moderních evropských jazyků z latiny, který vzdálil běžného člověka od znalosti svatých textů. Mezi soudobými církevními autoritami totiž panovala obava, aby při případném překladu do národního jazyka neutrpěla celistvost posvátného podání. Lidský cit a srdce však musí formovat a živit i poznání rozumové, vždyť Bůh stvořil oboje jako dobré. Středověký člověk z přehnaně velké úcty přestal eucharistii přijímat. Jakoby zapomněl, že Kristus nepřichází povolati spravedlivé, ale hříšníky. Hlad zakusit Tajemství však trval dál... Člověk chtěl eucharistii alespoň vidět. Díky lidové zbožnosti se zrodila *monstrance*, onen překrásný bohoslužebný předmět, ve kterém na dále skrytý lidským pohledům měl Kristus pod způsobou chleba přebývat, aby se zbožný lid v adoraci mohl klanět i po skončení bohoslužebného slavení. Zpočátku se jí říkalo *ostensorium*. Proměněná hostie byla upevněna do pozlaceného skřipce a ukryta pod skleněným válcem, aby přítomný lid mohl prodloužit a více prorozjímat okamžik proměňování, tedy okamžiku, kdy se všichni přítomní slovy kněze pronášejícího modlitbu nad chlebem a vínem znovu noří do okamžiku Kristova veličného odkazu a kalvárské výkupné oběti. V adoraci si člověk zcela zřetelně může uvědomit ono pouto, které existuje mezi slavením památky oběti Páně a jeho stálou přítomností v posvěcených způsobách.

Na cestě za Kristem

V eucharistických průvodech, v jejichž čele je knězem nesena monstrance s vloženou posvěcenou hostií, je více než jen symbolicky vyjádřena realita naší existence v tomto světě: jsme pravým Božím lidem, který odhodlaně kráčí za svým Pánem, který nám dal mnohá zaslíbení, ale především je oním *Emanuel*em, tj. Bohem s námi. Jsme na hraně věčnosti, na místě, kde se spojují nebesa se zemí a viditelné s neviditelným. Ve víře hledíme na proměněný chléb a uvědomujeme si velikost Božích darů a naplněná zaslíbení dávných praotců. „*Nyní vidíme v náznaku, jakoby v zrcadle, ale jednou uvidíme cele. Uvidíme Boha tak, jak je!*“ (srov. 1 Kor).

Eucharistický průvod nebo adorace v kostele se obvykle zakončuje požehnáním Nejsvětější svátostí. Od středověku se objevil chvályhodný zvyk, aby si i kněz zahalil ruce zvláštním pruhem látky – *velem na požehnání*, aby lépe vynikl rozměr Tajemství, které člověk nemůže fyzicky ani tělesně uchopit, jediné však skrze víru. Zahalené ruce připomínají knězi nutnost neustálého obrácení a očišťování a zároveň i to, že je pouhým služebníkem a nikoliv

pánem. Svátostné požehnání není zvláštní formou zbožnosti, ale pouze krásným vyvrcholením intimního setkání v tichosti uprostřed tohoto neklidného světa.

Monstrance má být pravým klenotem, ozdobená nejenom vzácností použitého materiálu, ale stejně tak umem a dovedností lidského ducha a rukou. Na uměleckém ztvárnění zvláště zřetelně vidíme, že každý talent je milostivým Božím darem, který se nejlépe rozvine, je-li dán do služby Nejvyššího, kterého smí oslavovat. Je-li do monstrance vložena proměněná hostie, pak v sobě celek odráží celý svět, jehož lesk a vnější krása dostává smysl, směřuje-li ke svému cíli, k Pánu, který se zatím ukrývá z lásky k nám za způsobu chleba. Je to veliké tajemství, ale není neproniknutelné. Vyžaduje neustálé očišťování, protože pouze ti, jejichž srdce je čisté, uvidí Boha a budou blahoslaveni (srov. Mt 5,8). „*Čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchová se čistý, jako on je čistý*“ (1 Jan 3,3).

P. Radek Martinek

PENZION MARIANUM V JANSKÝCH LÁZNÍCH

VELKÁ PRÁZDNINOVÁ AKCE!

Na prázdninové pobyty objednané do konce července nabízíme týdenní ubytování za zvýhodněnou cenu:

dospělá os./noc 300Kč
dětská os./noc 210Kč

dítě do tří let bez nároku na lůžko zdarma!
Počet objednávek je omezen.

tel. 499 875 117, 737 215 334, www.marianum.cz

● Pohled na Horu Matky Boží od tvrze Hůrka, foto: Luděk Bárta

Hora Matky Boží opět ožívá

Nad městečkem Králíky v nádherném kraji na pomezí Čech a Moravy se tyčí Hora Matky Boží. Holému kopci dominuje rozsáhlý poutní areál, který patří k nejdůležitějším v královéhradecké diecézi, alespoň svým historickým významem. V poslední době však místo nezažívalo nejlepší léta, situace došla dokonce tak daleko, že se zde ani nesloužily pravidelné nedělní mše svaté. Převzetím celého areálu královéhradeckým biskupstvem se situace mění. Spolu s podpisem smlouvy došlo také ke jmenování nového rektora kostela – **P. Karla Moravce**. Pojdme si zrekapitulovat nejdůležitější milníky historie zdejší svatyně.

Při pohledu do minulosti zjistíme, že Muttergottesberg, jak ho nazývali původní obyvatelé Králíků, od počátků provázela světlá i stinná období, kdy po útlumu přicházelo nové nadechnutí.

Již v období po třicetileté válce chodívala na Lysou horu nad městem procesí z Králíků. Mezi účastníky byl i malý Tobiáš Jan Becker, pozdější královéhradecký biskup, který si umínil, že až vyroste, postaví na této hoře kostel. V roce 1696 byla účast v procesí tak veliká, že tehdejší králický farář Schliemann neváhal a již svatovítskému kanovníkovi Tobiáši Beckerovi připomenul slib z dětství. Ten ho neodmítl a naopak začal konat.

Základní kámen kostela byl položen 7. září ještě téhož roku. Stavba se uskutečnila velmi rychle, už za čtyři roky bylo hotovo. Dne 21. srpna 1700 se pak konala velká slavnost, kdy byla do kostela přenesena kopie milostného obrazu Panny Marie Sněžné z římského chrámu Santa

Maria Maggiore, dar od Tobiáše Jana Beckera. Obraz se stal srdcem poutního místa a na přání donátora dokonce dostala Lysá hora nové jméno – Hora Matky Boží.

Roku 1701 se Tobiáš Jan Becker stal královéhradeckým biskupem a v témže roce zahájil i stavbu kláštera řádu servitů, který dostal duchovní správu místa na starost. Později ještě areál doplnily ambity s věžemi kaplí v rozích, kaple Svatých schodů a od města byla vysázena stromová alej. Zájem poutníků o návštěvu místa prudce rostl. Jestliže v roce 1717 oznamuje hradecký biskup do Říma, že k Panně Marii v Králíkách chodí ročně 60 tisíc lidí, roku 1728 už to bylo 152 tisíc.

Na mapě diecéze zazářila nová hvězda. Její lesk vydržel až do náboženských reforem císaře Josefa II., které s sebou přinesly zákaz vícedenních poutí. Přestože poutní svatyně unikla zrušení, její význam poklesl na regionální úroveň. Hlavní katastrofa přišla o něco později.

V noci ze 7. na 8. srpna 1846 udeřil do kostela blesk a ten vyhořel. Milostný obraz zachránil zdejší kněz s nasazením vlastního života, nicméně výzdoba kostela byla z velké části zcela zničena.

O obnovu místa se zasloužil královéhradecký biskup Josef Jan Hais, který na opravu poničeného areálu přispěl značnou finanční částkou. V roce 1883 uvedl do místa nové řeholní společenství – kongregaci redemptoristů. Německy mluvící komunita přišla ze sousedního Pruska, kde právě probíhal mezi státem a katolickou církví tuhý boj o postavení církve ve společnosti, tzv. Kulturkampf. Tamní kláštery byly zrušeny, kancléř Bismarck pozastavil církvi státní podporu a řada kněží a biskupů byla politicky perzekvována. Za těchto podmínek se jevílo pozvání obnovit život poutního místa v sousední zemi velmi slibně. Pracovat na vinici Páně v krásném, ale drsném horském kraji, mohli redemptoristé do roku 1945. Poválečný odsun obyvatel německé národnosti se týkal i jich. Na krátkých pět let je nahradili bratři z české větve kongregace. To už přicházela nová totalita.

Nařízením tehdejší komunistické vlády byli všichni příslušníci všech mužských řeholí v noci ze 13. na 14. dubna 1950 odvezeni ze svých klášterů a soustředěni do několika „soustřeďovacích klášterů“, kde museli pracovat za státního dozoru. Jeden z těchto koncentračních táborů byl zřízen i na Hoře Matky Boží. Prostor poutního místa byl obehnán ostnatým drátem a v celém širokém okolí umístěny tabulky s varováním, že je vstup do prostoru zakázán. Řeholníci zde žili až do roku 1960, kdy dostali možnost, pokud měli „státní souhlas“, odejít do duchovní správy. Budovu převzala Česká katolická charita a ta zde soustředila Sestry Neposkvrněného Početí Panny Marie.

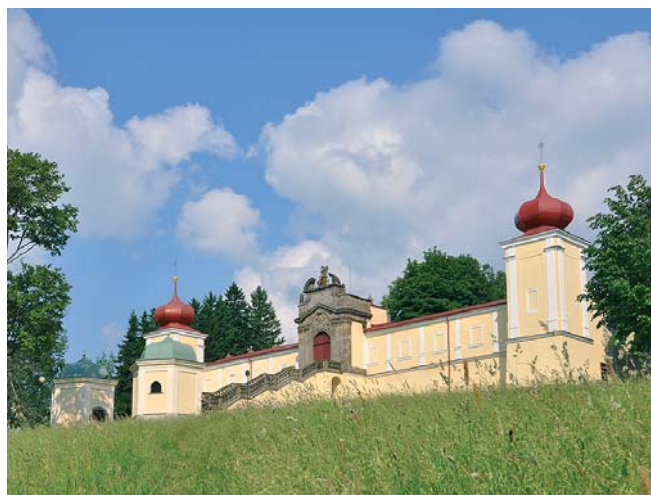
Areál se během padesátých let dostal do dezolátního stavu. Řeholníci neměli prostředky na řádnou údržbu, zůstalo jen u nejnútnejších oprav. Nátlak veřejnosti přiměl režim v sedmdesátých letech k částečným ústupkům a komplex se dostal na seznam kulturních památek. Kostel dostal novou, břizolitovou omítku, v letech 1981–83 bylo rozsáhle opraveno barokní schodiště před hlavním vchodem a v letech 1986–88 došlo k pozlacení některých bočních oltářů a svatostánku na hlavním oltáři.

Po roce 1990 se na Horu Matky Boží vrátili redemptoristé. Zasluhou pražské provincie a s výraznou pomocí Nadace Franze Jentchkeho se uskutečnila obnova místa. V roce 2002 došlo k posílení komunity o členy misijní skupiny. Ta zde pracovala až do 2006, kdy byla přesunuta do kláštera v Tasovicích u Znojma, a začal opětovný úpadek. Nakonec se místo ocitlo bez pravidelných bohoslužeb – u podobně významného objektu, který navštíví ročně tisíce poutníků i turistů, naprosto neudržitelný stav.

Situaci komplikovaly nepřehledné smluvní vztahy mezi vlastníkem a nájemcem. Složitá jednání nakonec vedla

k převzetí celého kláštera královéhradeckým biskupstvím. Podle slov nového rektora P. Karla Moravce je ještě brzy na detailní plány. Jisté je, že Hora Matky Boží má velký potenciál a může se stát vyhledávaným cílem věřících, nebo těch, kdo jen touží po klidném místě k načerpání nových sil. Důležitá bude rovněž spolupráce s farnostmi v sousedních diecézích na Moravě a Polsku. Dobrou zprávou pro začátek je už jen to, že zde budou opět slouženy pravidelné mše svaté. Ta oficiálně první 27. července od 10 hodin za přítomnosti provinciála redemptoristů P. Josefa Michalčíka.

Luděk Bárta

„Svět a My“ – projekt pro školy

Po čem dnešní člověk vlastně touží? Co mu přináší pokoj, klid, štěstí, radost? Jaké hodnoty dnes lidé uznávají? Kam směřuje lidský život? To jsou otázky, které si člověk v menší či větší míře klade a hledá na ně odpovědi. Touha po tom, aby člověk svůj život prožíval šťastně a smysluplně, spojuje lidi bez rozdílu. Ježíš Kristus svým životem a jednáním ukazuje směr a zdůrazňuje hodnoty, které mohou pomoci uskutečňovat společné dobro.

Katechetické a pedagogické centrum realizuje několik projektů, kterými se snaží přiblížit smysl a poslání křesťanství žákům na školách. Projekt „Svět a My“ je jedním z nich.

Jeho počátek sahá do školního roku 2007/2008 a vznikl na základě myšlenky nabídnout škole soustavnější dlouhodobější spolupráci s jednou třídou v rámci školního vyučování. Žákům jsou představena různá témata z křesťanství, která vhodným způsobem jednak doplňují výuku předmětů, ve kterých se o křesťanství hovoří, a jednak přibližují smysl a poslání církve ve světě. Tak se mají možnost žáci seznámit s křesťanským pohledem na uskutečňování míru ve světě, s významem kostelů a křesťanských staveb, s životem řeholníků, s biblickými příběhy a jejich poselstvím apod.

Projekt je určen žákům na 1. stupni ZŠ (2., 3., 4. a 5. třída) a probíhá formou pěti setkání během školního roku v rámci školního vyučování (jedno setkání je zhruba na 2,5–3 hodiny). Každý rok má své vlastní téma, jednotlivá setkání pak toto téma rozvíjejí.

Projektu se v současné době účastní dvě třídy ze ZŠ v Kuklenách v Hradci Králové a věnují se jim tři lektorky (dvě zajišťují obsahovou část a jedna technické zázemí). Tato škola s námi spolupracuje od samého počátku.

● Na závěrečném setkání žáci 2. třídy vytvářejí svoje „šťastné místo“. Východiskem je biblická zpráva o stvoření světa. Svět Bůh stvořil jako dobrý. Žáci přemýšlejí, jak se o svět starat, aby dobrým zůstal. To se týká i mezilidských vztahů, foto: Hana Kafková

Projekt je přijímán velmi pozitivně – žáci se na setkání těší, zapojují se do všech aktivit, zajímá je, zda budou něco vytvářet, mají dotazy k daným tématům, v některých chtějí pokračovat i ve škole. Paní učitelky, které své žáky doprovázejí, kladně hodnotí výběr témat i aktivit, na které pak navazují v další výuce. Dobré ohlasy přicházejí i ze strany rodičů, kteří vnímají pozitivní přínos setkání pro jejich děti.

Pokud vás projekt zaujal a máte zájem získat naše „know how“, můžete se těšit na metodické materiály, které připravujeme ke zveřejnění.

Jana Kobylíková

● Ugandský ředitel Papežských misijních děl si během návštěvy Špindlerova Mlýna zahrál s místní scholou, archiv PMD

Ugandský národní ředitel Papežských misijních děl navštívil ČR

Ve dnech od 18. do 26. května navštívil Českou republiku národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) v Ugandě, P. Philip Balikuddembe. Návštěva se uskutečnila na základě pozvání národního ředitele PMD v ČR, P. Jiřího Šlégra, který ho doprovázel.

Dárci z naší vlasti, kteří již delší dobu podporují projekty PMD na pomoc chudým a trpícím lidem v Ugandě, měli možnost osobního setkání a bližšího seznámení s touto zemí a jejími potřebami. Během týdenního pobytu navštívil P. Philip Balikuddembe také královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála. Po vřelém přijetí byl otec biskup informován o pomoci, která z Čech prostřednictvím Papežských misijních děl putuje do Ugandy na výstavbu škol, nemocnic, kostelů a kaplí a na podporu bohoslovců. Otec biskup se dále živě zajímal o život v Ugandě, postavení a situaci místní církve. Přítomnost tohoto afrického misionáře byla povzbuzující pro účastníky i dalších setkání, která se uskutečnila v Mladé Boleslavi, Špindlerově Mlýně, Kroměříži, Olomouci, Žeranovicích, Vyškově a v Praze.

Tisková zpráva PMD

Dveře kostelů se otevřely veřejnosti – v noci

(lb) – Je zajímavým paradoxem, že Češi, kteří se rádi deklarují jako lidé bez vyznání a pro církve často nemají právě laskavá slova, se do kostelů jen hrnou. Aspoň párkrát do roka. Kromě obligátních Vánoc se tak děje jeden květnový pátek, letos to bylo 24. května, když se koná Noc kostelů.

Podle slov koordinátora akce, P. Karla Moravce, navštívilo přes dvě stovky kostelů a modlitebny v královéhradecké diecézi zhruba 35 tisíc lidí. Diecéze se připojuje k této celorepublikové akci již od roku 2010, kdy začínala s 15 otevřenými kostely.

„Velkou radost máme z toho, že Noc kostelů je v řadě měst a obcí příležitostí ke spolupráci různých církví, které na tento večer a noc hledají společně cesty, jak předat návštěvníkům svědectví o naší víře, a připravují společný program. Letos bude program v mnoha farnostech obohacen o téma sv. Cyrila a Metoděje, jejichž výročí budeme slavit v červenci,“ dodal P. Karel Moravec.

Kromě připravených programů, lákaly zejména výstupy na věž a zvonění na zvony, prohlídky varhan či ukázky bohoslužebných předmětů a oděvů s vysvětlením jejich účelu a symboliky. Horší to bylo s návštěvou duchovních programů. Ty většinou zaujaly pouze pravidelné návštěvníky bohoslužeb. Přesto si organizátoři myslí, že jsou pro celou akci důležité, protože Noc kostelů by se neměla redukovat na pouhý nejenom kulturní zážitek.

Myšlenka otevřít kostely v noci vznikla před osmi lety ve Vídni, kde také v roce 2005 proběhla první Noc kostelů – „Lange Nacht der Kirchen“. Od té doby se Noc kostelů rozšířila do dalších evropských zemí. Jako motto letošního ročníku byl vybrán verš ze starozákonní knihy proroka Zachariáše: „Potom už nebude den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“

● Návštěvníci mohli obdivovat i kostel sv. Jana Křtitele na Novém Hradci Králové, foto: Luděk Bárta

● Modlitba nad hrobkou, kde jsou uloženy ostatky arcibiskupa Karla Otčenáška, foto: Luděk Bárta

Abychom se spřátelováním nepřišli pozdě... Katedrála se modlila za arcibiskupa Karla

(ps) – V den druhého výročí smrti arcibiskupa Karla Otčenáška za něj hradecký biskup Jan Vokál sloužil requiem v katedrále.

Žádný smutek, ale pevné přesvědčení, že královéhradecká diecéze má u Boha svého velkého přímluvce, bylo cítit ve čtvrtek 23. května večer v katedrále Svatého Ducha. Přesně před dvěma lety v nedaleké biskupské rezidenci zemřel arcibiskup Karel Otčenášek. Při výročním requiem dnešní hradecký biskup Jan Vokál připomněl hlavně myšlenku „mariánského svatodušního spřátelování“, přátelství a jednoty všech se všemi a Bohem, která je jakýmsi duchovním odkazem arcibiskupa Karla. A také jeho výzvu, „abychom s tím (spřátelováním) nepřišli pozdě...“, kterou arcibiskup Karel Otčenášek vyslovil při svých devadesátých narozeninách.

„Víme, že slova o svatodušním spřátelování nám říkal biskup a kněz, který byl dlouhá léta vězněm a tvrdě perzekvován pro Krista. Z pohledu světa by tak mohl mít mnoho důvodů pociťovat ke svým trýznitelům nepřátelství a nenávisť. Ale on – veden právě zkušeností nespravedlnosti a utrpení – vyzývá k odpuštění, lásce a k jednotě. Víme, že všem svým soudcům, vyšetřovatelům či dozorcům také skutečně odpustil a žil i zemřel v naprostém smíření. Právě proto je jeho svědectví živé, opravdové a věrohodné,“ řekl v homilii biskup Jan Vokál. Na Mši svatou přišla sestra arcibiskupa Karla Otčenáška, synovec a další příbuzní. Stejně jako schönstattské řeholní sestry, které se o prvního polistopadového biskupa hradecké diecéze staraly až do jeho smrti.

Proseč oslavila sto let od vysvěcení kostela, během oslav byla udělena také svátost biřmování

(Ib) – Farníci z Proseče si připomněli významné výročí od vysvěcení jejich kostela sv. Mikuláše. Součástí oslav se také stalo udílení svátosti biřmování necelé třicítce mladých lidí. Prosečský kostel sv. Mikuláše byl radikálně přestavěn v letech 1912–1913. Po dokončení díla byl 27. června 1913 kostel úspěšně kolaudován a ve dnech 5.–7. července 1913 posvěcen biskupem Josefem Doubravou. Biskup při té příležitosti udělil biřmování 250 dospělým a 200 mladým farníkům.

Prosečtí naplánovali hlavní oslavy k výročí stavby a posvěcení kostela na dny 24.–26. května. V pátek zahájili oslavy Nocí kostelů s bohatým programem. V sobotu se uskutečnila přednáška Tomáše Holuba, generálního sekretáře České biskupské konference, a večer uzavřel koncert scholy Naživo s následnou adorací se svatodušními vigilií. V neděli navštívil farnost otec biskup Jan Vokál a odpoledne sloužil slavnostní bohoslužbu, při které udělil svátost biřmování 26 biřmovancům.

Počet biřmovanců sice nedosáhl takového počtu jako před sto lety, ale podle slov zdejšího duchovní správce P. Zdeňka Macha, je zřejmé, že touhou po daru Ducha Svatého a zapáleností pro Krista se mu vyrovná.

Žehnání Bojových praporů polní nemocnice

(Ib) – V prostorách Nemocniční vojenské základny v Hradci Králové se ve čtvrtek 6. června uskutečnilo slavnostní požehnání Bojových praporů 6. a 7. polní nemocnice. Ujal se ho kaplan zdejší vojenské základny kpt. Jaroslav Brožek.

Přestože současná doba jakoby ztratila cit pro vnímání státních a jiných symbolů, v podvědomí cítí jejich důležitost. Právě tuto skutečnost v úvodním slově zmínil kpt. Jaroslav Brožek. Zároveň připomenul, že prapory představují symboly státu a hodnoty, které se vojáci zavázali zachovávat. Jejich požehnání znamená prohloubení tohoto závazku nadosobní služby. V případě vojenské nemocnice je to nezištná pomoc lidem v místech bojových operací. Obě jednotky polní nemocnice jsou v Hradci Králové dislokovány od 1. července 2010.

Požehnaný bojový prapor je jasně rozpoznatelný podle připevněné tmavomodré stuhy se zlatými trásněmi, na které je vyšíty nápis: *Beati qui custodiunt iudicium in omni tempore*. Toto heslo je veršem z Písma svatého, ze Žalmu 106 a česky znamená: Blahoslavení, kteří střeží právo v každé době. Biblický verš tedy napovídá, že požehnání a naděje na Boží ochranu před vším zlým sebou nese i závazek ryze vojenský: Být v jakékoli době

na správném místě. Především tam, kde se děje křivda a kde je potřeba velká odvaha, aby se navrátila spravedlnost.

● Požehnání bojové zástavy je trvale platnou přímolvnou modlitba za ty, kteří pod touto zástavou slouží, foto: Luděk Bárta

Před 71 lety byly vypáleny Ležáky, oběti připomněla mše svatá

(Ib) – Královéhradecký biskup Jan Vokál se v neděli zúčastnil připomínky 71. výročí vypálení osady Ležáky. Mši svatou, které se zúčastnila zhruba stovka věřících, sloužil pod širým nebem na prostranství před zdejším muzeem.

V 10 hodin začala hlavní část ceremoniálu – kladení květinových věnců k pomníku „Kniha obětí“. Do Ležáků dorazili vrcholní představitelé státu – včetně předsedy Senátu Vojtěcha Štěcha, předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslavy Němcové a ministra zahraničí v demisi Karla Schwarzenberga, kraje, místní samosprávy a zástupci armády či obce legionářské. Věncem položil také hradecký biskup Jan Vokál.

Ležáky na Chrudimsku byly vypáleny během heydrichiády 24. června 1942, jen dva týdny po vypálení známějších Lidic ve středních Čechách. Zatímco vypálení Lidic bylo reakcí na domnělé kontakty jedné rodiny z obce s atentátníky na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha ze skupiny Anthropoid, vypálení osady Ležáky bylo pomstou za ukrývání vysílačky při jiné odbojové operaci Silver A. Vysílačka Libuše, obsluhovaná vysílačkářem Jiřím Potůčkem, vysílala od ledna 1942 právě ze strojovny lomu Hluboká u Dachova v těsném sousedství Ležáků.

Nacisté zastřelili všech 34 obyvatel Ležáků na Zámečku v Pardubicích, kde už předtím bylo popraveno skoro 200 lidí z východních Čech, kteří měli s atentátem, ať už skutečně nebo domněle, něco společného. Děti z Ležáků byly odvezeny do koncentračního tábora v polském Chełmnu. Z nich přežily pouze sestry Jarmila a Marii Štulíkovy, které se dostaly k německé rodině na převýchovu.

Letohradský hudební festival ukončila mše svatá pod širým nebem

(lb) – Týdenní program 24. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad 2013 zahrnoval celkem třináct koncertů, pořadatelé letos poprvé připravili i slavnostní festivalovou bohoslužbu. Konala se v poslední den festivalu, v neděli. „V historickém prostředí tvrze na Orlici se sešlo na čtyři sta lidí z Letohradu a přilehlých obcí,“ řekl umělecký ředitel festivalu František Vaníček. Hlavním celebrujícím byl pomocný biskup královéhradecký Josef Kajnek.

Po obědě si Josef Kajnek i ostatní hosté prohlédli opravenou tvrz a orlický kostel a zúčastnili se i odpoledního závěrečného koncertu Mezinárodního hudebního festivalu. Koncert uvedl vedle Františka Vaníčka také rektor Univerzity Hradec Králové Josef Hynek. Následně vystoupil Komorní orchestr Jaroslava Kociana s dirigentem Bohuslavem Mimrou a sólistkou na housle Markétou Dominikusovou, letohradskou rodačkou.

● Bohoslužba Mezinárodního hudebního festivalu Letohrad 2013, foto: Pavel Tacl

Poděkování administrátora farnosti Hostinné za pomoc při povodních

Chtěl bych tímto způsobem poděkovat všem lidem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k odstranění povodňových škod ve farnosti Hostinné a okolí. Někteří pracovali při odklizení, jiní přispěli finančně a nebo darovali potřebné věci. Velkou pomocí byla i modlitba. Duchovní správci trutnovského vikariátu předali naší farnosti přes 70 tisíc korun, které jsme s ekonomickou radou rozdělili školám, školkám, obcím a jednotlivcům. Věříme, že tyto prostředky se dostaly těm, kteří byli nejvíce poškozeni. Chtěli bychom Vám všem poděkovat za projevovaný skutek milosrdenství a solidaritu. Pán Vám všem žehnej a jednou štědře odplat!

P. Stanislav Sikora

Kněží v diecézi mají svého spirituála

(ps) – Kněží v diecézi mají svého spirituála. Biskup jím jmenoval P. Jana Linharta, který nově povede také pastorační střediska hradecké diecéze.

P. Jan Linhart, dlouholetý spirituál olomouckého konviktu, kde se kandidáti kněžství z celého Česka připravují na vstup do semináře, se vrací do královéhradecké diecéze. Jan Linhart zároveň přebírá vedení pastoračních středisek biskupství – například centra pro mládež, pro rodinu či pro seniory – a také duchovní správu kostela Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí.

P. Jan Linhart se narodil v roce 1961 v Rychnově nad Kněžnou, teologii studoval v Litoměřicích, na kněze byl vysvěcen v červnu 1989. Působil v duchovní správě v Novém Městě nad Metují a v Čáslavi. Spirituálem teologického konviktu byl od roku 2002.

Biskup Jan Vokál vysvětil kapli v Bystrém

Ve čtvrtek 27. června navštívil Domov pro seniory v Bystrém u Poličky diecézní biskup královéhradecké diecéze Jan Vokál. Vysvětil zde nově vybavenou kapli, která bude sloužit obyvatelům domova. Domov s kapacitou 67 obyvatel postavil a provozuje Svazek obcí AZASS se sídlem v Poličce, dále provozuje v areálu bývalé nemocnice ještě jeden Domov důchodců, Léčebnu dlouhodobě nemocných a další čtyři sociální služby. Kaple byla vybavena díky realizaci projektu s názvem „Volný čas a duchovní život seniorů“, který je financován prostřednictvím MAS Sdružení pro rozvoj Poličska, z Programu rozvoje venkova.

Vysvěcení kaple se účastnili věřící z Bystrého a okolních obcí a farář Ondřej Ruml, kazatel Českobratrské Církve Evangelické v Rovečném, který má v domově kazatelskou stanicí. Otec biskup sloužil Mši svatou, navštívil klienty zařízení v jejich pokojích a pohovořil s personálem.

Jiřina Leinweberová

● Kaple poskytne místo pro bohoslužby i tiché rozjímání, foto: archiv Domova pro seniory v Bystrém

Osobní zprávy

Jmenování

- **Mgr. Jan KUNERT**, farář v Horním Jelení, byl od 1. 5. 2013 jmenován sekretářem vikariátu Pardubice na dobu současného funkčního období sekretářů vikariátů, tj. do 31. 10. 2014.
- **Mons. Mgr. Ing. Pavel BOUKAL**, kancléř diecézní kurie, byl od 14. 5. 2013 sekretářem Rady ČBK pro informační technologie.

Úmrtí

- **František NOVÁK**, emeritní děkan v Chraстi u Chrudimě, člen QV, zemřel dne 27. 5. 2013 na Hoješíně. Byl pohřben dne 5. 6. 2013 ve Slatiňanech.
- **Jan HOLAS**, čestný kanovník Kolegiální kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli, emeritní děkan v Opočně, zemřel dne 5. 6. 2013 v Prachaticích. Byl pohřben dne 13. 6. 2013 v Havlíčkově Borové.
R. I. P.

Liturgický kalendář

7. července – 14. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 66,10-14c Žalm: Žl 66(65)
2. čtení: Gal 6,14-18 Evangelium:
Lk 10,1-12.17-20

14. července – 15. neděle v mezidobí

1. čtení: Dt 30,10-14 Žalm: Žl 69(68)
2. čtení: Kol 1,15-20 Evangelium: Lk 10,25-37

21. července – 16. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 18,1-10a Žalm: Žl 15(14)
2. čtení: Kol 1,24-28 Evangelium: Lk 10,38-42

28. července – 17. neděle v mezidobí

1. čtení: Gn 18,20-32 Žalm: Žl 138(137)
2. čtení: Kol 2,12-14 Evangelium: Lk 11,1-13

4. srpna – 18. neděle v mezidobí

1. čtení: Kaz 1,2;2,21-23 Žalm: Žl 90(89)
2. čtení: Kol 3,1-5.9-11 Evangelium: Lk 12,13-21

11. srpna – 19. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 18,6-9 Žalm: Žl 33(32)
2. čtení: Zd 11,1-2.8-19 Evangelium: Lk 12,32-48

18. srpna – 20. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 38,4-6.8-10 Žalm: Žl 40(39)
2. čtení: Zd 12,1-4 Evangelium: Lk 12,49-53

25. srpna – 21. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 66,18-21 Žalm: Žl 117(116)
2. čtení: Zd 12,5-7.11-13 Evangelium: Lk 13,22-30

Diecézní pouť a Den obce Malé Svatoňovice

sobota 17. srpna 2013

- 10.00 Zahájení v kostele
10.15 Pobožnost k Sedmi radostem Panny Marie v Mariánském sadu
11.00 Přednáška: „Rok víry – Cyrilometodějské jubileum“, Prof. Petr Piřha
12.00 Mše svatá, náměstí, hlavní celebrant: Mons. Jan Vokál, královéhradecký sídelní biskup
14.00 Program pro děti, kulturní dům
14.00 Národní pouť do Svaté Země na závěr Roku víry, kulturní dům
14.30 Prezentace projektu obnovy poutního místa, kulturní dům
15.00 Sedmiradostný růženec a Zasvěcení Panně Marii
15.30 Svátostné požehnaní – Te Deum

Svátost smíření: 10.00 – 11.45 a 15.00 – 15.45. Příležitost k získání odpustků Roku víry.

Informace: Biskupství královéhradecké, Poutní centrum, poutnik@bihk.cz, mobil: 731 598 752 a Římskokatolická farnost Malé Svatoňovice, lad-hoj@gmail.com, www.msvatonovicekostel.cz

Úmysly apoštolátu modlitby

červenec 2013

Všeobecný úmysl: Aby Světový den mládeže v Brazílii povzbudil všechny mladé křesťany v touze stát se učedníky a misionáři evangelia.

Misijní úmysl: Aby se na celém asijském kontinentě otevřely brány hlasatelům evangelia.

Národní úmysl: Aby se náš národ nezpronevěřil víře svých otců.

srpen 2013

Všeobecný úmysl: Aby rodiče a vychovatelé pomáhali novým generacím utvářet si správně svědomí a růst v dobrém a poctivém životě.

Misijní úmysl: Za místní církve na africkém kontinentě, aby ve věrnosti evangelijnímu poselství přispívaly k vytváření pokoje a spravedlnosti.

Národní úmysl: Aby ti, kdo musí překonávat překážky a lidskou zlobu, neztráceli odvahu a sílu k věrnému plnění křesťanských povinností.

ČM Fatima, Koclířov

Hlavním hostem **první mariánské soboty dne 3. 8.** bude papežský prelát Mons. Karel Simandl z apoštolské nunciatury v Berlíně. Hlavním hostem **první mariánské soboty dne 7. 9.** bude P. Artur Cierlicki SAC, exorcista brněnské diecéze.

Letošní **hlavní pouť ke sv. Filoméně** v neděli 11. 8. Mše sv. v 9 hod., následuje procesí se sochou sv. Filomény obcí. Doprovází dechová hudba. Další poutní mše sv. v 11 a 15 hod.

Velký evangelizační den Roku víry v neděli 18. 8. od 10 do 15 hod. v přírodním areálu Jana Pavla II. pod vedením MUDr. Richi Landauro ve spojení s modlitbami a obětmi P. Jamese Manjackala. Evangelizačnímu dni Roku víry předchází **exercicie „Nový život a uzdravení v Kristu a s Kristem“** 14. – 17. 8. v ČM Fatimě v Koclířově.

Z Poutního centra doporučujeme zájemcům **pouť do Medžugorje** i s možnou rekreací v Gradači u moře v září a na konci září cestu a účast na **2. evropském mariánském kongresu WAF**, který se uskuteční ve švýcarském Einsiedeln. **Pouť do Říma** na hlavní mariánské dny Roku víry 12.–13. 10. letecky či busem a národní pouť ČR do Svaté země na závěr Roku víry. Podrobný program i s přihláškami a informace o dalších aktivitách WAF: www.cm-fatima.cz

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

Smírné pobožnosti: 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení.

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 723 592 641, 731 402 383, e-mail: farnostcihost@email.cz, <http://www.farnostcihost.cz>

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Hoješín

Noční adorace: 6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12.

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace

Neratov

- **26. 7.** v 18.00 poutní mše svatá v kapliče sv. Anny, Nová Ves.
- **28. 7.** ve 14.00 poutní mše svatá v kapliče sv. Anny, Hadinec.
- **15. 8.** v 10.00 poutní mše svatá na svátek Nanebevzetí Panny Marie, Neratov.
- **15.–18. – 8. Neratovské poutní slavnosti 2013**, Neratov: koncerty, divadlo, jarmark, Běh naděje, atrakce pro děti.

▪ 13. 8. – 6. srpnová pěší pouť mládeže

Cílem letos bude Neratov, poutní místo v Orlických horách. Na pěší pouť se vydáme v úterý 13. srpna ze Studence, budeme putovat přes Dvůr Králové nad Labem, Nové Město nad Metují a DCŽM Vesmír. Do Neratova dorazíme v pátek 16. srpna odpoledne. V Neratově strávíme celý víkend na poutních slavnostech, ubytování v příjemné chatce „U Medvěda“. Akci pořádá Společenství mládeže Vavříneck.

Dřízna u Přepych

- **18. 8.** ve 14.30 mše svatá, celebruje P. Zdeněk Novák. Před mši svatou modlitba svatého růžence a možnost přistoupit ke svátosti smíření. Po mši svaté je mariánská pobožnost. Soukromě i pobožnost křížové cesty.

Choceň

31. 8. Misijní den aneb

Setkání dětí nejen z Misijních klubek

Sobota, kostel sv. Františka Serafinského a farní zahrada. Akce začíná v 10.00 hod., mše svatá v 15.00 hod. při ní budou přijaty nové děti do Papežského misijního díla dětí. Program: ukázky středověkých zbraní, výtvarné dílny, zpívání, tanec, filmy s misijní tematikou, misijní jarmark. Kontakt: Bronislava Halbrštátová, tel. 731 598 992

Bystré u Poličky

- **21. 7.** poutní mše svatá, tzv. karmelská pouť; mše sv. 7.00, 9.00, 11.00 hod.

Jablonné v Podještědí

■ 20. 7. Letní pouť rodin a nemocných ke sv. Zdislavě

Bazilika Minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy

- 10.00 příležitost ke svátosti smíření
- 10.30 registrace a příprava seniorů a nemocných k přijetí svátosti nemocných
- 11.00 slavnostní přivítání královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála; poutní mše svatá ke cti sv. Zdislavy za rodiny a nemocné, při mši sv. udělí otec biskup Jan Vokál svátost nemocných; program pro děti
- 13.00 návštěva katakomb baziliky a společná modlitba u hrobu sv. Zdislavy; Te Deum a svátostné požehnání na zakončení hlavního poutního programu
- 14.00 odjezd na hrad Lemberk; modlitební poutní cesta ke Zdislavině studánce; pobožnost k našim národním patronům
- 16.00 zakončení pod hradem Lemberk a odjezdy autobusů

Nástupní místa autobusů: Moravská Třebová, Koclířov, Svitavy, Litomyšl, Vysoké Mýto, Holice, Hradec Králové, Jičín, (popř. Jaroměř, Dvůr Králové, Nová Paka, Turnov). Bližší informace: 731 646 800 (recepcie ČMFa); e-mail: poutnik@bihk.cz

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 3. – 10. 8. Letní tábor rodin

Pobyť křesťanských rodin v prostředí krásné horské přírody Krkonoš, s vynikajícími podmínkami pro turistiku a letní sporty, za příznivé ceny. Program je částečně individuální a částečně volitelný s nabídkou společných programů: duchovních, tvořivých, sportovních, nebo krátké přednášky zaměřené na rodinné vztahy. Vedou manželé Ševčíkovi a otec J. Peňáz.

■ 17. – 24. 8. Hudební tábor rodin

Program zaměřeny na společné muzicírování na jakémkoliv nástroje, které si účastníci s sebou přivezou. Odpoledne výlety, sport, odpočinek. Večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Duchovní program. Vedou zkušení lektoři a hudebníci.

Info a přihlášky i na jiné akce: www.setkani.org nebo u M. Vyletala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615.

■ 4.–11. 8. Letní tábor rodin

Pavlátova louka u Nového Města nad Metují. Součástí jsou Kurzy pro manžele a rodiče (přednášky, diskuze a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny). Děti od 3 let mají vlastní program zajištěný pečovateli. K dispozici je hřiště na fotbal a volejbal a menší bazén.

Bližší podrobnosti a přihlášky: e-mail: zr@ymca.cz, <http://www.zr.ymca.cz>

Chotěborky

19. Hudební léto Chotěborky 2013

- 13. 7. **Spring ensemble**, Ludmila Peterková klavír, Petr Verner housle, viola, Slávka Pěchočová–Vernerová klavír. Mše sv. P. Josef Rousek.
 - 27. 7. **Václav Uhlíř st. varhany**, Václav Uhlíř ml. virginal, průvodní slovo. Mše sv. P. Jan Novotný.
 - 10. 8. **Sedláckovo kvarteto**, Michal Sedláček 1. housle, Jan Maceček 2. housle, Ondřej Martinovský viola, Karel Chudý violoncello. Mše sv. P. Marian Benko.
 - 31. 8. **Spring duo**, Petr Verner housle, viola, Slávka Pěchočová–Vernerová klavír. Mše sv. P. Zdeněk Novák.
- Před každým koncertem se koná v 17 hod. mše sv. Koncerty se konají v 18 hod. v kostele nebo v 1. poschodí farní budovy. Po koncertech jsou všichni srdečně zváni k besedě a malému občerstvení.

Polička

- 28. 7. v 10.30 poutní mše svatá v kostele sv. Jakuba v Poličce.
- 4. 8. v 10.30 poutní mše svatá na Baldě; první mše sv. v 9.00. Každý rok se schází poutníci z farnosti Polička, Bystrého i jiných farností u Panny Marie na Baldě.
- 11. 8. v 10.30 poutní mše svatá v kostele sv. Vavřince v Květné.

Chlumek u Luže

Program letních poutí

- 18. 8. Pouť k svátku Nanebevzetí P. Marie, tzv. okurková, mše sv.: 8.00, 9.30 hlavní celebrant P. Josef Čunek SJ, 11.00 hod. hlavní celebrant Petr Havlíček SJ, ve 14.30 hod. sv. požehnání
 - 8. 9. Pouť k svátku Narození P. Marie, tzv. švestková, zároveň proběhne oslava třistaletého výročí od posvěcení poutního kostela, mše sv.: 8.00, 9.30 hlavní celebrant Mons. Josef Kajnek, 14.30 hod. s požehnáním, v 11.00 hod. přednáška Tomáše Petráčka
 - 28. 9. Svatováclavská pouť, mše sv. v 9.30 hod. hlavní celebrant František Blaha SDB
- Turistická sezóna trvá do konce října, poutní chrám je otevřen od 10 do 17 hod. denně kromě pondělí. Do poutního chrámu bude možné se dostat buď po klasickém schodišti, nebo bezbariérově výtahem. Vstup k výtahu si otevřete pomocí čipu, který lze získat buď v Informačním centru Hamzovy odborné léčebny nebo v Turistickém informačním centru Luže.

Hradec Králové**Léto se Sedmikráskou 2013**■ **Exkurze a výlety pro rodiny s dětmi**

každé úterý a čtvrtek, 9.00 hod.:

- 9. 7. Železniční muzeum Výtopna Jaroměř
- 11. 7. Botanická zahrada při FaF UK
- 16. 7. Muzeum loutek – tvůrčí dílna divadla Drak
- 18. 7. Informační centrum Obnovitelné zdroje
- 23. 7. Galerie moderního umění
- 25. 7. Planetární stezka
- 30. 7. Naučná stezka Plachta s výkladem biologa (ve spolupráci s Muzeem východních Čech)
- 1. 8. Letecká záchranná služba ve FN
- 6. 8. Muzeum východních Čech – Středověký den (prohlídka, průvodci v kostýmech, výtvarná dílna)
- 8. 8. „Po stopách indiánů“ (městská knihovna)
- 13. 8. Lesní den s Městskými lesy HK
- 15. 8. Dětská železnice (Náměstí 5. května)
- 20. 8. Hvězdárna a planetárium
- 22. 8. Archeopark pravěku (Všestary)
- 27. 8. Hasičský záchranný sbor (U Přívozu, HK)
- 29. 8. Přírodovědné centrum (ZŠ Bezručova, HK)

■ **Výtvarničení na hradě IX.**každou středu, 9.30–11.30 hod. **keramika (K)** nebo **výtvarná dílna (VD)** pro dospělé a školní děti:

- 3. 7. „Cinkáčci“ (dutý zvučící objekt) K
- 10. 7. Plstěný šperk VD
- 17. 7. Domečky na čaj K
- 24. 7. Malované kamínky VD
- 31. 7. Glazování + volná tvorba K
- 7. 8. Tisk na látku VD
- 14. 8. Knoflíky, brože, přívěsky K
- 21. 8. Mýdlo (vykrajování, odlévání do formy) VD
- 28. 8. Glazování + volná tvorba K

KMC Sedmikráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, web: www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

**Diecézní centrum mládeže
Prázdniny na Vesmíru**

Po celé prázdniny jsou dveře Vesmíru dokořán pro mládež od 14 let. Doporučujeme se předem ohlásit na tel. 494 663 140 nebo na e-mailu: dczm.vesmir@atlas.cz. Kromě každodenního života ve společenství nabízíme dva speciálně zaměřené programy:

11. – 17. 8. Taneční týden

Zábavy a tance plný duchovní týden! Vítání jsou začátečníci i pokročilí starší 15 let. S sebou: spacák, karamatku, přezůvky, cvičky nebo sportovní boty, taneční obuv, společenské oblečení (děvčata sukně nebo plesové šaty), sportovní oblečení, dobrou náladu a energii k tanci. Doporučený příspěvek 200 Kč/den.

25. – 30. 8. Sportovní týden

Přijďte si na závěr prázdnin zasportovat. Program bude upřesněn: www.vesmir.signaly.cz. S sebou: spacák, přezůvky, sportovní výbavu, sportovní nadšení, doporučený příspěvek 200 Kč/den. Hlaste se předem na DCŽM Vesmír, Deštné v Orl. h., tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

**Biskupství královéhradecké
Diecézní centrum pro seniory**

■ **7. – 8. 9. Poutně-poznávací zájezd** na Pálavu, Velehrad a Turzovku

■ **7. – 10. 10. Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry** s P. Janem Rybářem SJ, Janské Lázně – Marianum

Inf. a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

4. ročník festivalu Hudební léto Kuks

Hudební léto Kuks je festival klasické hudby konaný v kostele Nejsvětější Trojice v Kuksu.

- **20. 7.** v 18.00 Josef Špaček – housle
 - **3. 8.** v 18.00 Kateřina Kněžíková – soprán; Vojtěch Spurný – cembalo
 - **18. 8.** v 19.00 závěrečný koncert festivalu: Radek Baborák – lesní roh; Aleš Bárta – varhany. Světová premiéra skladby Emila Viklického
- Více informací na www.hudebniletokuks.cz

**9. ročník festivalu Hudební léto v kostele
sv. Bartoloměje v Heřmanově Městci**

- **21. 7.** v 17.00 hod. Václav Uhlíř varhany; Richard Novák baryton; Antonín Dvořák: Biblické písně, op. 99 a další skladby
- **4. 8.** v 17.00 hod. Koncert účastníků Mezinárodních smyčcových kurzů prof. M. Vítka v Litomyšli
- **18. 8.** v 17.00 hod. Hradištan, Jiří Pavlica (na tento koncert předprodej vstupenek v IC Heřm. Městec)

Kolín

■ **4. – 9. 8.** Ignaciánské exercicie pro všechny, vede P. Vojtěch Suchý

■ **18. – 25. 8.** Exercicie pro řeholnice, vede P. František Hylmar

Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín, e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz, tel. 731 182 112

23. ročník AKADEMICKÝCH TÝDNŮ v termínu 26.7. – 3.8.2013, PAVLÁTOVA LOUKA u Nového Města nad Metují

	7:30	8:00	8:30	9:00	9:30	10:30	10:45	11:30	12:15	13:00	14:00	15:00	15:15	16:00	16:15	16:30	16:45	17:15	18:15	19:30	20:00	21:00	21:30	22:00	
PA 26.7.	<p>23. AKADEMICKÉ TÝDNY NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ</p> <p>P. František LÍZNA, SJ</p>																								
SO 27.7.	<p>Vězením ke svobodě</p>																								
NE 28.7.	<p>P. Mgr. Jan LINHART</p> <p>ŘÍHOVÁ, DrSc. Imunitní systém a co dokáže</p>																								
PO 29.7.	<p>P. Ladislav HERYÁN, SDB</p> <p>Klára Marie STRÁNIKOVÁ Nucená prostituce – novodobé otroctví</p>																								
ÚT 30.7.	<p>P. Pavol SANDÁNUS</p> <p>P. Dr. Zbigniew CZENDLIK Zbigniewove nesmysly</p>																								
ST 31.7.	<p>P. Jan BYSTRÝ</p> <p>Jiří FUCHS Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky</p>																								
ČT 1.8.	<p>P. Radomír Metoděj Hofman, OT</p> <p>Německý řád</p>																								
PA 2.8.	<p>P. Mgr. Václav LOUKOTA</p> <p>Ekumenický kulatý stůl Odluka státu a církvi</p>																								
SO 3.8.	<p>P. Wieslaw Kalemba</p> <p>Alexander TOMSKÝ EU – ideál, který se zkažil</p>																								
<p>Zahájení 23. AT, Mše svatá</p>										<p>PhDr. Jiřina PREKOPOVÁ Výchova k víře, naději a lásce</p>										<p>PhDr. Jan STRÍBRNÝ Český odboj proti nacistické okupaci</p>			<p>Mgr. Daniel KROUPA, Ph.D. Duchovní svět Václava Havla</p>		
<p>O</p>										<p>P. Mgr. Jan LINHART K čemu směřuje náš duchovní růst</p>										<p>Prof. PhDr. Jan SOKOL, Ph.D., CSc. Co říká Bible o Stvoření?</p>			<p>Vzpomínka na P. Knittla a paní Kováčovou, položení květin.</p>		
<p>B</p>										<p>Mgr. Jan ŠPILAR Teologie osvobození</p>										<p>Prof. Vladimír SMĚKAL, CSc. Čím je určena naše cesta životem</p>			<p>V</p>		
<p>Ě</p>										<p>Doc. Tomáš MACHULA, Ph.D., Th.D. 2. vatikánský koncil a náboženská svoboda</p>										<p>Doc. Jaroslav MED, CSc. Bohuslav Reynek</p>			<p>Č</p>		
<p>D</p>										<p>Mgr. Matyáš ZRNO Afgánistán – zač jsme bojovali</p>										<p>MUDr. Roman JOCH Křesťanské učení o spravedlivé válce</p>			<p>E</p>		
<p>P. Mgr. Marek Orko VACHA, Ph.D. Konvergentní evoluce</p>										<p>Mgr. Vojtěch VLČEK Mučedníci komunismu</p>										<p>Stanislava VODIČKOVÁ, DiS. Kardinál Beran</p>			<p>Ř</p>		
<p>Prof. RNDr. Jan PALOUŠ, DrSc. Co uvidíme ALMou?</p>										<p>P. Prokop SIOSTRZONEK, OSB Anastáz Opasek – 100. výročí narození</p>										<p>teatr Víti Marčíka Bajaja (divadlo)</p>			<p>E</p>		
<p>AKADEMICKÉ TÝDNY kancelar@akademicketydny.info Tel. 777 194 770, 777 194 760</p>																									
<p>Legenda</p>																									
<p>Mše svatá Přestávka</p>																									
<p>VYSTOUPENÍ JSOU NAHRÁVÁNA ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA http://www.akademicketydny.info</p>																									
<p>Po 22:00 noční klid.</p>																									

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Na návštěvě v Belgaum

V dubnu jsme se vypravili do hor v Nepálu. A když už jsme byli tak daleko od domova, naplánovali jsme si i cestu do Belgaum za dětmi z „Adopce na dálku“. Tento projekt koordinuje Diecézní charita Hradec Králové, která zprostředkovává kontakt mezi biskupstvím Belgaum, adoptivními dětmi a českými sponzory. V letohradské farnosti probíhají každoročně ve spolupráci s Oblastní charitou Ústí n. Orlicí sbírky na podporu indických dětí. V současné době má naše farnost „adoptováno“ 13 dětí. Za jedním z nich jsme se byli podívat, druhé navštívené dítě podporuje naše rodina.

S kontaktem na sestru Tessy, která má v Belgaum na starosti Adopci na dálku, nám pomohla Gabriela Sebö z Diecézní charity. S indickým biskupstvím jsme komunikovali 2 měsíce před odjezdem, a tak se nám podařilo vyřešit vše potřebné. Při návštěvě nás provázela sestra Tessy a její kolegyně, sestra Lucy, ředitelka školy v Ranebenuru (asi 200 km od Belgaum), kde „naše“ děti chodí do školy.

Ten den nás čekala nezapomenutelná večeře s biskupem Bernardem Morasem. Nejen proto, že jsme po dlouhé době měli příležitost jíst maso, ale především díky jeho osobnosti. Připadali jsme si jako doma – pan biskup je veselý milý člověk, vzpomínal na návštěvu v Čechách. Říkal nám, že v celém biskupství je asi 31 000 katolíků. Atmosféra byla příjemná a otevřená. Lidé z biskupství se nám neuvěřitelně věnovali.

Druhý den jsme jeli za dětmi. Nejprve nás čekal 14letý Stanley, kterého podporuje letohradská farnost. Když jsme přijeli na místo, hned se seběhlo asi 20 dětí z okolních domů. Čekala nás celá rodina, bylo vidět, že jsou na nás nachystaní. Stanley bydlí s rodiči a 16letým bratrem ve skromném řadovém příbytku u trati. V bytě mají jen kuchyňku s pecí a malou ložnici. Anglicky nám říkal, že tatínek pracuje jako dělník v chemické továrně, maminka dělá pomocnici v bohatší rodině. Sestra Lucy jako správná učitelka Stanleyho pobízela, aby nám hezky odpovídal. Pohostili nás kokosovým ořechem a Stanley nám vykládal, že chce být učitelem. Při loučení se klaněli, děkovali nám a dotýkali se nás na nohách.

Pak nás čekala 8letá Diana se svou 6letou sestrou, s maminkou a babičkou. Bohužel nemluvili moc anglicky, děvčata jsou ještě malá. Sestra Lucy nám říkala, že jejich

● Indický chlapec Stanley s bratrem a rodiči, kterého letohradská farnost podporuje ve studiu v rámci Adopce na dálku®. Foto: Roman Voral

táta od nich odešel, děvčata ho prý v životě neviděla. I toto setkání bylo velmi dojemné – když jsme se loučili, chtěli od nás požehnání. Sestra Lucy nás ještě poté provedla po prázdné škole – děti měly totiž prázdniny, protože v této době zde panují největší vedra z celého roku, kolem 40 stupňů. Jinak sem chodí kolem 1000 dětí. Škola je sice katolická, ale chodí sem děti všech vyznání.

Když jsme pak s kamarády hodnotili celý výlet, všichni jsme se shodli na tom, že jeden z největších zážitků celého měsíčního pobytu v Nepálu a Indii pro nás byl právě pobyt na biskupství, setkání s panem biskupem a dětmi. Ve státě Goa, který byl dříve portugalskou kolonií a dodnes zde převažují lidé katolického vyznání, jsme také prakticky viděli blahodárné působení křesťanství. Ačkoliv jsme byli v místech, kde je chudoba, všude panoval určitý řád a čistota.

Přesvědčili jsme se, že projekt Adopce na dálku má velký smysl. Až v Indii jsme si uvědomili, jak je pro zdejší chudé děti vzdělání těžko dostupné. Měsíční příjem rodiny činí asi 2000 rupií, což je kolem 700 Kč. To znamená, že na roční školné pro jedno dítě by padl jejich půlroční příjem, což je samozřejmě naprosto nereálné. Sestry nám

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

řikaly, že děti se nemohly naší návštěvy dočkat a ostatní jim to záviděly. Určitě to je spjaté s tím, že dostaly drobné dárečky a zažily setkání, které pro ně není obvyklé. Ale dnes už víme, že si také opravdu váží toho, že mohou chodit do školy. Sestra Tessy zná osobně všechny adoptované děti a je do problematiky „adopce“ důkladně zasvěcená. V autě např. vysvětlovala sestře Lucy, že Čechy nejsou úplně bohatý stát, že řada adoptivních rodičů své příspěvky splácí po měsících, protože částku 5000 Kč nemohou dát najednou.

Obě rodiny, které jsme navštívily, nám velmi děkovaly. Toto poděkování rádi tlumočíme lidem z letohradské farnosti, kteří takto podporují 13 dětí, a vlastně i všem ostatním „adoptivním rodičům“ v naší zemi.

Josef Marek, Letohrad (redakčně kráceno)

■ AKTUALITY

Pomoc Charity při povodních

Do pomoci postiženým povodněmi na Trutnovsku a Vrchlabsku se zapojily i naše Charity. Nejvíce škod způsobila rozvodněná říčka Čistá v obci Rudník, pomoc směřovala také do Hostinného, Dolní Olešnice, Svobody nad Úpou a dalších míst. Povodňovou pomoc v regionu organizují Oblastní charity Červený Kostelec a Trutnov, které jsou v kontaktu s povodňovým štábem a představiteli postižených měst a obcí.

Do Rudníku 5. 6. vyrazili dobrovolníci z jičínské Oblastní charity a pomáhali s odklizením následků záplav. Dobrovolníky vysílá i Oblastní charita Hradec Králové, která také ve spolupráci s OC Futurum zorganizovala humanitární sbírku na povodně, a do Rudníku už byly dopraveny tři dodávky plné náradí, ochranných pomůcek, čistících a úklidových prostředků i balených vod. Materiální sbírku na povodně uspořádala také Oblastní charita Pardubice. Zaplaveným domácnostem v Hostinném, Rudníku, Dolní Olešnici a Svobody nad Úpou bylo dále zapůjčeno 30 ks vysoušečů z humanitárního skladu Diecézní charity HK.

Charita ČR uvolnila na pomoc po povodních 2,62 mil. Kč a spustila krizovou linku: 737 234 078. Partnerské Charity pomáhají v zaplavených oblastech v jižních a severních Čechách a ve Středočeském kraji. Do povodňové pomoci se zapojily i moravské Charity. Více o pomoci Charity při povodních na <http://povodne.charita.cz/>.

Lidé mohou pomoci finančním příspěvkem na povodňové konto Charity ČR číslo: 11998822/0800 u České spořitelny, VS: 906 nebo dárcovskou SMS DMS CHARITAPOMOC na číslo 87 777 (Cena jedné DMS je 30 Kč, z toho Charita ČR obdrží 27 Kč, službu zajišťuje Fórum dárců.)

Jana Karasová

● Dobrovolníci z jičínské Oblastní charity pomáhali s odklizením následků záplav v Rudníku. Foto: archiv Oblastní charity Jičín

2. ročník Karuzošou měl mezi seniory úspěch

Humpolec: 2. ročník Karuzošou pro starší a pokročilé proběhl 3. 6. ve fabrika hotelu Humpolec. Ve zpěvu a letos i v tanci soutěžilo celkem 6 zařízení pro seniory. „Všichni tanečníci nám předvedli, že „tančit“ lze i v sedě či na invalidním vozíku,“ uvedla Bohuslava Medová, vedoucí Astry – denního centra pro seniory Humpolec, a dodala, „je třeba ocenit, kolik úsilí a času všichni účastníci věnovali přípravě na soutěž.“

Výkony soutěžících hodnotila porota ve složení Bc. Anna Blažková, ředitelka Oblastní charity Havlíčkův Brod, Josef Jirků, ředitel ZUŠ G. Mahlera Humpolec a ing. Josef Fiala za Město Humpolec, které soutěž podpořilo ze svého grantu. Moderování se ujal Tomáš Vodrážka. Všechny výkony byly velmi vyrovnané, porota měla těžkou roli. V taneční kategorii zvítězili – 3. místo Domov důchodců Humpolec Lužická ul., 2. místo Domov důchodců Proseč – Obořiště a 1. místo Astra Humpolec. Pěveckou část vyhrála také Astra, 2. místo vyzpíval Centrin Zruč n/Sáz. a Sociální služby města Havlíčkův Brod a 3. místo Domov důchodců Humpolec Lužická ul. Soutěžní klání bylo zakončeno koncertem dechové hudby Vysočina z Humpolce.

● Karuzošou pro starší a pokročilé v Humpolci. Foto: archiv Oblastní charita Havlíčkův Brod.

Pořádající Astra děkuje všem dárcům, kteří přispěli k pohodovému dopoledni pro seniory. Jsou to především Město Humpolec, Hotel Fabrika, Abena a Elpida Plus.

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz (redakčně upraveno)

Slavnostní otevření Centra pro rodinu Klubko

Dvůr Králové nad Labem: Po několikátýdenních přípravách byly 7. 6. slavnostně otevřeny nové prostory, které budou sloužit Centru pro rodinu Klubko. Jeho posláním je dlouhodobá podpora rodin s dětmi v náhradní rodinné péči. Tuto službu od začátku roku nabízí Farní charita Dvůr Králové obyvatelům města a okolí.

Nové prostory požehnal Jan Czekala MSF, děkan římskokatolické farnosti, za přítomnosti ředitelky Farní charity Mgr. Kateřiny Hojné a pracovníků ostatních služeb. Pozvání přijali také představitelé města – starostka města Mgr. Edita Vaňková, místostarosta Mgr. Dušan Kubica, vedoucí sociálního oddělení Mgr. Dagmar Motalová a Eva Pavlová, Dis., pracovnice náhradní rodinné péče.

Centrum Klubko má nyní k dispozici 3 místnosti. Kromě kanceláře zde najdete i školicí místnost a také příjemnou hernu pro děti. Doufáme, že se zde pracovnice Klubka, pěstouni i děti budou cítit dobře a rozvíjet vzájemnou spolupráci k oboustranné spokojenosti.

Mgr. Šárka Tauchmanová a Alena Rufferová, www.dk.charita.cz

Aktivity centra pro cizince

Hradec Králové: Ve 4. díle cyklu Etnokultura se veřejnosti představila Indie 30. 5. v hradeckém Adalbertinu. Akci připravilo Integroční centrum pro cizince Hradec Králové při Diecézní charitě HK. Indii, zemi plnou kontrastů, návštěvníkům ve své prezentaci poutavě představil pan Udaj, student farmacie z Indie. Ženy a dívky si mohly vyzkoušet tradiční indický oděv sáří. S projektem Adopce na dálku®, který pomáhá chudým dětem v Indii získat vzdělání, přítomné seznámila Kateřina Gužíková z Diecézní charity HK. Návštěvníci z řad Čechů i cizinců obdivovali indické tance v podání Pavlíny Kolmanové a Ireny Fridrichové z Pardubic. V závěru nechyběla ochutnávka indické kuchyně, kterou připravila hradecká restaurace The Royal Maharaja.

Integroční centrum pro cizince organizuje také volnočasové a zájmové aktivity. V sobotu 25. 5. proběhl turnaj v ping-pongu ve Sportovní hale v Třebšiši, kde soutěžilo 13 hráčů z řad Čechů a cizinců. Turnaje se zúčastnil také ředitel Diecézní charity RNDr. Jiří Stejskal, který s celkovým skóre 22 bodů obsadil 1. místo. Vítězný pohár ale předal tomu z cizinců, který získal nejvyšší počet bodů. Pan Sergey Evsin z Ruska tedy přeskočil dva hráče a hrdě si domů odnášel nejvyšší trofej turnaje. Další účastníci také dostali medaile a hodnotné ceny. Pohár je putovní, tak se nechme překvapit, kdo vyhraje příští podzimní turnaj!

● Indický tanec v podání Pavlíny Kolmanové. Foto: Luděk Bárta

V červnu připravilo Integroční centrum pro cizince netradiční oslavu mezinárodního Dne dětí. Rodiny s dětmi z řad Čechů a cizinců se vydaly 1. 6. do Prahy do Království železnic. Výletníci se vypravili také do Ruského centra vědy a kultury na pohádku a program pro děti. Pro ty nejmladší bylo atraktivní i samotné cestování – některé z nich jely poprvé metrem. Navzdory deštivému počasí si výlet všichni účastníci užili a už se těší na další společnou akci!

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Jana Karasová

Diecézní katolická charita Hradec Králové
vyhlašuje

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

na obsazení místa

„ředitel/ředitelka Farní charity Chrudim“

Požadavky: VŠ/SŠ vzdělání, manažerské a organizační schopnosti, bezúhonnost. Strukturovaný životopis s uvedením dosažené kvalifikace, zkušeností, dovedností a motivace k práci v charitní organizaci, dále doporučení duchovního správce zašlete nejpozději

do 31. 8. 2013 na adresu:

Diecézní charita Hradec Králové
Velké náměstí 37, 500 01 Hradec Králové.
Obálku označte nápisem „VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ“.

■ **KALENDÁŘ NA LÉTO**

Benefiční koncert – Povodně 2013

4. 7. od 19:30 hod., Sál Filharmonie Eliščino nábřeží 777, Hradec Králové

Program: M. Ravel – Klavírní koncert a P. I. Čajkovskij – Hamlet, předehra – fantazie, Symfonie č. 4 v podání Filharmonie Hradec Králové, Cha Sun-Hee (klavír), Kim Jeang-Deak (dirigent).

Výtěžek z koncertu bude věnován na pomoc oblastem zasaženým povodněmi. Rezervace a předprodej vstupenek na www.hkpoint.cz. Na benefici vás srdečně zvou Diecézní charita HK a Filharmonie HK.

Svatoanenské slavnosti aneb slavnosti bez bariér

20. 7. od 13 hod., areál Domova sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové n. L.

Dvanáctým ročníkem tradiční akce provází Josef Mádle, mediálním partnerem akce je ČRo Hradec Králové, vstupné: dospělí 80 Kč, děti do 14 let, studenti a důchodci 40 Kč, ZP zdarma, výtěžek je určen na provoz a rozvoj Domova pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou, více na www.domovsvatehojosefa.cz.

- 13:00 Poutní děkonná bohoslužba s doprovodem barokní hudby, slouží biskup Mons. Josef Kajnek (kostel sv. Anny)
- 14:30 Slavnostní zahájení (nádvoří Domova)
- 15:00 Honza Brož & Devítka, jihočeská folková kapela (park)
- 15:30 Jarka Holasová – loutková pohádka (nádvoří)
- 16:00 Prague Cello Quartet, netradiční, zábavné podání profesionálních muzikantů (kostel sv. Anny)
- 16:30 Angeles Dance Group, taneční skupina ze Dvora Králové (nádvoří)
- 17:00 Ready Kirken, pop-rocková kapela (park)
- 18:00 Prof. Václav Uhlíř – varhany a zvonkohra (kostel sv. Anny)
- 19:00 Průměr 60, kapela z Úpice (park)

Po celé odpoledne **jarmark lidových řemesel a chráněných děl**, káfirna, cukrárna, bohaté občerstvení a ochutnávka českých vín.

Doprovodný **program pro děti**: jízda na ponících, skákací hrad, MC Žirafa, malování na obličej, historický šerm Slezská Korouhev z Jeseníku.

Den otevřených dveří v Domově sv. Josefa: prohlídka v 14:30, 15:30 hod.

Přijďte se podívat, těšíme se na setkání s vámi!

■ **VZDĚLÁVÁNÍ**

Přednáška na téma „Netichá domácnost aneb domluvíme se?“

Římskokatolická farnost Luže a charitní Rodinné centrum DaR (Děti a Rodiče) srdečně zvou na přednášku Mgr. Jana Špilara na téma „Netichá domácnost aneb domluvíme se?“ o komunikaci mezi manžely, která se uskuteční u příležitosti první chlumecké pouti **v neděli 7. 7. od 13:30 v kostele P. Marie Pomocnice na Chlumku u Luže**. Program pouti najdete na stránkách IKD. Více také na <http://pardubice.charita.cz/>. (red. upraveno)

Vzdělávání pro občany a poradenství zaměstnavatelům v Holicích

Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek Oblastní charity Pardubice ve spolupráci s partnery RPIC Pce a město Holice realizuje v období září 2012 až červen 2015 vzdělávací projekt **MAMI, TATI, PEČUJ, PRACUJ CZ.1.04/3.4.04/76.00245**, jehož cílem je podpořit zaměstnanost v Pardubickém a Královéhradeckém kraji. Dvěma hlavními aktivitami jsou: realizace **vzdělávacích kurzů** pro ženy i muže vracející se na trh práce po rodičovské dovolené nebo osoby na trhu práce znevýhodněné a **informování zaměstnavatelů** o možnostech sladování rodinného a pracovního života zaměstnanců prostřednictvím genderových miniauditů.

V červnu skončil druhý z celkem sedmi tříměsíčních vzdělávacích cyklů, v němž se účastníci naučili v rámci počítačových kurzů pracovat s programy Word, Excel, PowerPoint a aplikací Google Apps. Zdokonalili se v anglickém jazyce a intenzivně pracovali na osobním rozvoji.

„Za nejpřínosnější považuji uvědomění si toho, jaké jsou ve mně hodnoty a schopnosti, které lze snadno prodat a využít v zaměstnání,“ říká jedna z absolventek. Prožitkově koncipované vzdělávání probíhá nejčastěji v pondělky a středy v RVC Holoubek, navíc si účastníci celého vzdělávacího cyklu 2× dopřávají pobytové vzdělávání (na začátku a konci) v rekreačních zařízeních.

Těm, kteří se z časových důvodů nemohou zúčastnit celého tříměsíčního cyklu, nabízíme možnost přijít na jednotlivé, tzv. **otevřené semináře**, zahrnující tato témata: **Mediální gramotnost, Přechod dítěte z rodinné výchovy do školských zařízení, Finanční gramotnost, Jak založit podnikání a Jak se postavit genderovým stereotypům při sladování rodinného a pracovního života.**

Projekt je financovaný z ESF prostřednictvím OPLZZ a ze státního rozpočtu ČR. Pro účastníky jsou tedy všechny aktivity zdarma včetně zajištěného hlídání dětí. Bližší informace můžete najít na webových stránkách projektu www.pardubice.charita.cz.

Jaro a léto ve znamení biřmování

Jedním z míst, kde v letošním roce udílel biskup Jan Vokál svátost biřmování, byla Police nad Metují. Chrám Nanebevzetí Panny Marie byl původně konventním kostelem pro zdejší benediktinský klášter.

● Chrám Nanebevzetí Panny Marie.

● Zpěv žalmu.

● Homilie.

● Udílení svátosti biřmování pomazáním olejem (křížmem) na čele.

● Modlitba nad dary.

● Společná fotografie biřmovanců s biskupem.

Pietní akt k 71. výročí vypálení obce Ležáky

● Projekt úprava místa pochází z roku 1946 od architekta Ladislava Žáka. Realizováno v letech 1948–1951.

● Mše svatá se uskutečnila před budovou památníku.

● Modlitba nad dary.

● Svaté přijímání.

● Biskup Jan Vokál položil věnec k památníku Kniha obětí.

● Státní hymna.